

NATO'ya bir kere, bin kere daha hayır!

● Ankara'daki NATO toplantısı, Türkiye'ye yardım değil, Türkiye'nin NATO'ya yapabileceği «yardımları» görüştü. Türkiye'den, aktif bir soğuk savaş politikası gütmesi, ABD'nin Ortadoğu'daki çıkarlarını daha militanca savunması istendi.

«NATO Konseyi Türkiye'yi soğuk savaşın önsafına çekmeyi amaçlıyor»

● TSİP Genel Başkanı Ahmet Kaçmaz, NATO Bakanlar Konseyi'nin bugünlerde Ankara'da toplanmasının bir tesadüf olmadığını, emperyalizmin İran'da uğradığı acı yenilgiden sonra, Afganistan'da bahane ederek, Türkiye'deki konumunu daha da pekiştirmeyi hesapladığını belirterek, «Soğuk savaşın başlıca kışkırtıcısı ABD emperyalizminin güdümündeki NATO paketi ve ona dahil ülkeler derin ekonomik bunalım içindeki Türkiye'yi kendi saldırgan emellerine alet etmek için her çareyi denemektedirler» dedi.

Genel Başkan Ahmet Kaçmaz, NATO Bakanlar Konseyi Toplantısıyla ilgili olarak verdiği demeçte, Ankara'daki toplantının Türkiye'yi soğuk savaşın önsafına çekmeyi amaçladığını bunun için de, Türkiye'ye Devamı s. 7, sü. 3'de

Ankara'da yapılan NATO Bakanlar Konseyi İlkbahar Toplantısı, gündemindeki sorunları görüşüp dağıldı. Türkiye'nin içinde bulunduğu durumu da ele alan toplantı, vardığı sonuçları bir bildiri ile açıkladı.

Bildiri, «Türkiye'ye yapılacak olan yardımların sürdürüleceğine karar verildiğini» duyurdu! Halbuki Türkiye Batı'nın, zaten «sürmekte olan» bu yardımları çerçevesinde sıkıntı çekmekte değil midir? O halde bildiri, Türkiye'nin daha fazla yardım ummaması gerektiğini, işbirlikçi Demirel iktidarının bütün umutlarının boşa olduğunu, açık açık dile getiriyor.

NATO toplantısı, Demirel iktidarından yeni askeri taleplerde bulundu. Türkiye'nin NATO içindeki görevlerine dört elle sarılması gerektiğini bir kere daha dile getirdi. NATO'nun başlıca isteği, Savunma İşbirliği Anlaşması ile sağlanan kolaylıkların, parlamentoda onaylanarak ke-

Devamı s. 7, sü. 1'de

● NATO toplantısının, «dış yardım» kapısını aralayacağını uman Demirel, umduğunun tersine, yardımların gelmeyeceğini görmeyen telâşi içine düştü. ABD'ye, «hükümetin düşmeyeceği» güvencesini (!) veren Demirel, buna karşılık destek güvencesi alamadı.

Demirel, Luns ve ABD Dışişleri Bakanı Muskie'nin önünde «secaat arz ediyor!»

Barış Komitesi'nin düzenlediği panelde SİA lanetlendi

● Konuşmacılar, SİA'nın «açıklanan» bölümleri üzerinde durular ve bu kapsamda bile iktidarın, halkımızın hayatı çıkarlarını büyük bir risk altına soktuğunu, değişik yönleriyle sergilediler.

Türkiye Barış Komitesi'nin geçtiğimiz hafta düzenlediği panelde, Savunma İşbirliği Anlaşması (SİA) değişik yönleriyle tartışıldı. Konuşmacılar anlaşmanın

Devamı s. 7, sü. 3'de

Turgut Özal patronlara patronluk öğretiyor «İşçilere sakın aman vermeyin!»

● Başbakanlık Müsteşarı Özal, patronlara gönderdiği mektupta, ücretlerin kesinlikle düşük tutulmasını istedi.

Başbakanlık Müsteşarı MESS patronu Turgut Özal, Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu ile Odalar Birliği'ne birer mektup göndererek, «Toplu sözleşmelerde ek mali yükümlülükler getirilmemesini, kıdem tazminatı süresinin 30 günden fazla olmamasını, yıllık ücretli izin sürelerinin arttırılmamasını, haftalık çalışma süresinin daha aşağıya düşürülmemesi ni, sözleşmelerde yönetime müdahale şeklindeki hükümlere yer verilmemesini» istedi.

Turgut Özal'ın mektubu Devamı s. 7, sü. 6'da

Ecevit kimi kime şikayet ediyor?

25 Haziran günü başlayan DİSK Genel Kurulunda konuk olarak birçok siyasi kuruluşun temsilcileri, görüş ve önerilerini dile getirdiler. Bu konuşmalarda bilimsel sosyalistler, işçi sınıfımız ve emekçi halk güçlerimizin önündeki sorunları belirleyip çözüm yollarını gösterdiler. Bunu yaparken de CHP'nin ve sosyal demokrasinin alması gereken tavırları vurgulayarak, CHP'yi anti-faşist mücadelede tutarlı olmaya çağırıyorlar. Bilimsel sosyalistlerin bu ikeli ve tutarlı politikaları karşısında CHP yönetimini elinde bulunduran sağ sosyal demokratların, bilimsel sosyalist harekete, CHP dışındaki sola ve DİSK'e karşı takındıkları tavır ise CHP yönetiminin hâlâ aklını başına toplamadığını sergilemesi bakımından ibret verici oldu.

CHP'nin DİSK Genel Kuruluna yansıyan, yansıtılmak istenen olumsuzlukları Genel Başkanları Ecevit'in kongreye gönderdiği anti-komünist mesajla başladı. Ecevit, kongreye gönderdiği mesajda bilimsel sosyalistlere ve CHP dışındaki diğer sol güçlere karşı

Devamı s. 7, sü. 7'de

Kaçmaz İsviçre'de Türkiyeli işçilere seslendi

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Genel Başkanı Ahmet Kaçmaz 8 Haziran 1980 pazar günü İSVİÇRE'de Zürich yakınlarında bulunan Birr şehrinde düzenlenen salon toplantısında bir konuşma yapmıştır. İsviçre'nin her bölgesinden çok sayıda işçinin katıldığı toplantıda, Ahmet Kaçmaz, emperyalizmin hergün bir kalesini kaybettiğini ve hızla gerilediğini bir gün yok olacağını belirterek özete şunları söylemiştir:

«Ortadoğu için önemli kale sayılan İran'ı kaybeden, Afganistan'da tezgâhladığı karşı devrim başarı umudu yokolan em-

Devamı s. 7, sü. 1'de

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin 6. 15-16 Haziran'ın 10. yıldönümü Ankara'da görkemli bir toplantıyla kutlandı

«ŞAN OLSUN TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ'NE»

Kaçmaz kürsüye geldiğinde coşku seli salonu aşırıyordu. Kaçmaz'ın konuşmasının tam metni 3. sayfamızda.

TSİP Genel Sekreteri Yalçın Yusufoglu, toplantıda yaptığı konuşmada, Partinin birlik politikasını özetledi.

FKÖ Temsilcisi Abu Firaz, Kaçmaz ve Yusufoglu ile dostluk ve dayanışmanın selâmını verirken salon «Özgür Filistin» sloganıyla çılıyordu.

«DİSK Sosyalist hareketin birliği sürecini hızlandıran bir çaba içinde olmalıdır»

DİSK 7. Genel Kurulu Toplandı

● Genel Kurul'un ilk gününde bir konuşma yapan TSİP Genel Başkanı Ahmet Kaçmaz, «DİSK'in bu kongresi faşizme karşı demokratik birliğin önemini vurgulamakla yetinmemeli, DİSK yönetimine somut hedefler, cepheleşme kavramları ve yöntemleri göstermelidir» dedi.

DİSK'in 7. Genel Kurulu, 25 Haziran Çarşamba günü, İstanbul Harbiye Şehir Tiyatrosu salonunda başladı. Gündeme göre 30 Haziran günü çalışmalarını tamamlayarak beklenen DİSK Genel Kuruluna 460 delege katıldı. Genel Kurul'un ilk günü açıl-

Devamı s. 7, sü. 5'de

Gerçek Durum

NATO Toplantısının Ardından...

NATO Bakanlar Konseyi İlkbahar Toplantısı, hafta içinde Ankara'da yapıldı. Bu toplantı, yirmi yıllık bir aradan sonra ilk kez Türkiye'de yapıldı.

İşbirlikçi iktidar, toplantının Ankara'da, üstelik yirmi yıl sonra yapıyor olmasını, kendi hanesine olumlu puanlar olarak geçirmek istiyor. Demirel'e göre Batı, uzun bir gecikmeyle olsa bile, «en dar gününde» Türkiye'nin yardımına koşmuş, onu, içine sürüklendiği krizden kurtarmaya çalışmıştır!

Hakkında gensoru verilmiş bir hükümetin, Batı'ya arkasına alması, onun ömrünü bir süre daha uzatabilir. Ama, Ankara toplantısının açığa çıkardığı gerçek, hiç de Demirel iktidarının görmek ve göstermek istediği doğrultuda olmadı. Bu bakımdan, tekelilerin azınlık iktidarı, NATO toplantısından sonra beklediği rahat nefesi ak nemiş, tam tersine, daha da zor duruma düşmüştür.

Şu bir kere daha görülmüştür ki, NATO Türkiye'de, Türkiye'nin sorunlarına çözüm aramak için değildir. Aksine, NATO'nun Türkiye'de savunduğu, genel olarak emperyalist ittifakın, özel olarak da ABD emperyalizminin çıkarlarıdır. Batı'nın en yetkili ağızları, Ankara toplantısında bu gerçeği bir kez daha dile getirdiler ve tutumlarıyla gösterdiler.

Batı, Türkiye'nin NATO çerçevesinde, «daha güçlü bir üke» haline getirilmesi formülünü ileri sürüyor. Böylece, ittifakın güney kanadının onarılmasından yana olduğunu belirtiyor. Ama, bu formülü Demirel, «Batı'nın Türkiye'ye daha çok ekonomik ve askeri yardım yapma eğiliminde olduğu» biçiminde yorumlarken, Batı bunu, «Türkiye'nin, NATO içinde yeni ve daha ağır görevler üst-

Devamı s. 7, sü. 7'de

DİSK'in Birliği ve Doğru Çözüm

Mehmet YILDIRIM
TEKGES-İŞ MYK Üyesi

DİSK'in 7. Genel Kurulu farklı nitelikte pek çok «birlikçi» üretti. Tabii bu arada çeşitli «operasyoncular» ve «ayrılıkçıların» da öne çıkmasına, hareketlenmesine yol açtı.

BİRLİĞİ İSTEMEK VE ANLAMAK...

Rıfat DAMACIOĞLU

DİSK'in 7. Genel Kurulu, sosyalist ve sol hareketin birçok sorununu haklı olarak, yeniden gündeme getirip güncelleştirdi. DİSK kongresi, sonuçlarıyla ve emekçi sınıf hareketimizin farklı sorunlarıyla olan bağlanmaları içinde ele alınacak ve değerlendirilecektir. Biz özellikle bunlardan biri üzerinde şimdiden durmak istiyoruz. Sosyalist hareketimizin birliği meselesinde, bunca deneyimlere karşılık hala daha yapıcı ve kolaylaştırıcı açılardan yaklaşmayı beceremeyen, ya da bir türlü içine sindiremeyen görüşlerden birkaçını ele alacağız.

Sosyalist hareketin birliği içinde taraf olan bilimsel sosyalist akımların, birlik meselesine bakışlarında farklılıklar vardır. Gerçek gazetesinde ve TSİP'in yayınlarında bu konu, yerli geldigince ayrıntılı olarak işlenmiştir. Bunların dışında, sosyalist hareketin birliğinden yana olan, bilimsel sosyalist parti ve akımların tek bir parti çatısı altında birleşmesini samimi olarak isteyen ve özleyen emekçi yığınlar vardır. Sosyalist aydınlar vardır. İşte, bu ikinci kesim içinde olup da, meseleyi yanlış bir bakış açısından ele alan bir kısım aydın, böylece, yığınlardaki birlik özlemini saptıran ya da içini boşaltan bir konumdadır. Bunlar arasında, iyi niyetli olup da, sosyalist hareketin birliği meselesini bilimsel muhtevsıyla kavrayamadığı için, sorunu muğlaklaştıran kafa bolları vardır. Bunlar da, sosyalist hareketin birliği meselesini bilimsel muhtevsıyla kavrayamadığı için, sorunu muğlaklaştıran kafa bolları vardır. Bunlar da, sosyalist hareketin birliği meselesini bilimsel muhtevsıyla kavrayamadığı için, sorunu muğlaklaştıran kafa bolları vardır.

Sözünü ettiğimiz yanlış eğilimlerin belli bir yoğunlaşmasını görmek bakımından, DİSK Kongresinin başladığı günkü, Cumhuriyet gazetesine kısaca bir göz atmak yeterli olacaktır. İşte bu gazeteden birkaç alıntı: «DİSK... aynı zamanda sosyalist hareketin birliği meselesini bilimsel muhtevsıyla kavrayamadığı için, sorunu muğlaklaştıran kafa bolları vardır. Bunlar da, sosyalist hareketin birliği meselesini bilimsel muhtevsıyla kavrayamadığı için, sorunu muğlaklaştıran kafa bolları vardır.

«İşçi sınıfının devrimci birliğini tek bir örgüte, tek bir siyasal örgüte, bir sosyalist partiye dönüştürmenin ilk ve vazgeçilmez koşulu, DİSK'in kendi içinde tam bir birliği ve dayanışmaya girmesidir. DİSK bu genel kurula, böyle bir birlik sağlarsa, DİSK dışında ki bütün-pörçük sol birikimler, bir münakaşın etki alanına girercesine, DİSK'in çevresinde toplanır. Bu birlik sağlanamazsa, sosyalist birikim, küçük burjuva örgütlerinin çatıları altında «kariyerist» çekişmelerin, soyut «sol» gevezeliklerinin içinde etkinliğini yitirir.»

Bu görüşlerin sahibi olan Cumhuriyet yazarı, işçi sınıfının «dostlarından» sayılabilir. Ama, «akıl veren dost» olmaya özendigi zaman, görüşüyor ki, sosyalist birlik kavramını muğlaklaştırıyor, işçi sınıfına yanlış hedefler gösteriyor.

Önce çözümlü «ihale» edecek bir yer arıyor ve bunu DİSK'in şahsında buluyor. Sonra da, kendince «tek çözüm» olarak gördüğü DİSK platformunun bunu sağlayamaması halinde, alternatifin, «kariyerist» çekişmeler arasında ve küçük burjuva örgütlerinin çatıları altında «kariyerist» çekişmelerin, soyut «sol» gevezeliklerinin içinde etkinliğini yitirir.»

«İşçi sınıfının devrimci birliğini tek bir örgüte, tek bir siyasal örgüte, bir sosyalist partiye dönüştürmenin ilk ve vazgeçilmez koşulu, DİSK'in kendi içinde tam bir birliği ve dayanışmaya girmesidir. DİSK bu genel kurula, böyle bir birlik sağlarsa, DİSK dışında ki bütün-pörçük sol birikimler, bir münakaşın etki alanına girercesine, DİSK'in çevresinde toplanır. Bu birlik sağlanamazsa, sosyalist birikim, küçük burjuva örgütlerinin çatıları altında «kariyerist» çekişmelerin, soyut «sol» gevezeliklerinin içinde etkinliğini yitirir.»

Bu görüşlerin sahibi olan Cumhuriyet yazarı, işçi sınıfının «dostlarından» sayılabilir. Ama, «akıl veren dost» olmaya özendigi zaman, görüşüyor ki, sosyalist birlik kavramını muğlaklaştırıyor, işçi sınıfına yanlış hedefler gösteriyor. Önce çözümlü «ihale» edecek bir yer arıyor ve bunu DİSK'in şahsında buluyor. Sonra da, kendince «tek çözüm» olarak gördüğü DİSK platformunun bunu sağlayamaması halinde, alternatifin, «kariyerist» çekişmeler arasında ve küçük burjuva örgütlerinin çatıları altında «kariyerist» çekişmelerin, soyut «sol» gevezeliklerinin içinde etkinliğini yitirir.»

Bu görüşlerin sahibi olan Cumhuriyet yazarı, işçi sınıfının «dostlarından» sayılabilir. Ama, «akıl veren dost» olmaya özendigi zaman, görüşüyor ki, sosyalist birlik kavramını muğlaklaştırıyor, işçi sınıfına yanlış hedefler gösteriyor. Önce çözümlü «ihale» edecek bir yer arıyor ve bunu DİSK'in şahsında buluyor. Sonra da, kendince «tek çözüm» olarak gördüğü DİSK platformunun bunu sağlayamaması halinde, alternatifin, «kariyerist» çekişmeler arasında ve küçük burjuva örgütlerinin çatıları altında «kariyerist» çekişmelerin, soyut «sol» gevezeliklerinin içinde etkinliğini yitirir.»

Bu görüşlerin sahibi olan Cumhuriyet yazarı, işçi sınıfının «dostlarından» sayılabilir. Ama, «akıl veren dost» olmaya özendigi zaman, görüşüyor ki, sosyalist birlik kavramını muğlaklaştırıyor, işçi sınıfına yanlış hedefler gösteriyor. Önce çözümlü «ihale» edecek bir yer arıyor ve bunu DİSK'in şahsında buluyor. Sonra da, kendince «tek çözüm» olarak gördüğü DİSK platformunun bunu sağlayamaması halinde, alternatifin, «kariyerist» çekişmeler arasında ve küçük burjuva örgütlerinin çatıları altında «kariyerist» çekişmelerin, soyut «sol» gevezeliklerinin içinde etkinliğini yitirir.»

Bu görüşlerin sahibi olan Cumhuriyet yazarı, işçi sınıfının «dostlarından» sayılabilir. Ama, «akıl veren dost» olmaya özendigi zaman, görüşüyor ki, sosyalist birlik kavramını muğlaklaştırıyor, işçi sınıfına yanlış hedefler gösteriyor. Önce çözümlü «ihale» edecek bir yer arıyor ve bunu DİSK'in şahsında buluyor. Sonra da, kendince «tek çözüm» olarak gördüğü DİSK platformunun bunu sağlayamaması halinde, alternatifin, «kariyerist» çekişmeler arasında ve küçük burjuva örgütlerinin çatıları altında «kariyerist» çekişmelerin, soyut «sol» gevezeliklerinin içinde etkinliğini yitirir.»

Bu görüşlerin sahibi olan Cumhuriyet yazarı, işçi sınıfının «dostlarından» sayılabilir. Ama, «akıl veren dost» olmaya özendigi zaman, görüşüyor ki, sosyalist birlik kavramını muğlaklaştırıyor, işçi sınıfına yanlış hedefler gösteriyor. Önce çözümlü «ihale» edecek bir yer arıyor ve bunu DİSK'in şahsında buluyor. Sonra da, kendince «tek çözüm» olarak gördüğü DİSK platformunun bunu sağlayamaması halinde, alternatifin, «kariyerist» çekişmeler arasında ve küçük burjuva örgütlerinin çatıları altında «kariyerist» çekişmelerin, soyut «sol» gevezeliklerinin içinde etkinliğini yitirir.»

«İşçi sınıfının devrimci birliğini tek bir örgüte, tek bir siyasal örgüte, bir sosyalist partiye dönüştürmenin ilk ve vazgeçilmez koşulu, DİSK'in kendi içinde tam bir birliği ve dayanışmaya girmesidir. DİSK bu genel kurula, böyle bir birlik sağlarsa, DİSK dışında ki bütün-pörçük sol birikimler, bir münakaşın etki alanına girercesine, DİSK'in çevresinde toplanır. Bu birlik sağlanamazsa, sosyalist birikim, küçük burjuva örgütlerinin çatıları altında «kariyerist» çekişmelerin, soyut «sol» gevezeliklerinin içinde etkinliğini yitirir.»

Bu görüşlerin sahibi olan Cumhuriyet yazarı, işçi sınıfının «dostlarından» sayılabilir. Ama, «akıl veren dost» olmaya özendigi zaman, görüşüyor ki, sosyalist birlik kavramını muğlaklaştırıyor, işçi sınıfına yanlış hedefler gösteriyor. Önce çözümlü «ihale» edecek bir yer arıyor ve bunu DİSK'in şahsında buluyor. Sonra da, kendince «tek çözüm» olarak gördüğü DİSK platformunun bunu sağlayamaması halinde, alternatifin, «kariyerist» çekişmeler arasında ve küçük burjuva örgütlerinin çatıları altında «kariyerist» çekişmelerin, soyut «sol» gevezeliklerinin içinde etkinliğini yitirir.»

Bu görüşlerin sahibi olan Cumhuriyet yazarı, işçi sınıfının «dostlarından» sayılabilir. Ama, «akıl veren dost» olmaya özendigi zaman, görüşüyor ki, sosyalist birlik kavramını muğlaklaştırıyor, işçi sınıfına yanlış hedefler gösteriyor. Önce çözümlü «ihale» edecek bir yer arıyor ve bunu DİSK'in şahsında buluyor. Sonra da, kendince «tek çözüm» olarak gördüğü DİSK platformunun bunu sağlayamaması halinde, alternatifin, «kariyerist» çekişmeler arasında ve küçük burjuva örgütlerinin çatıları altında «kariyerist» çekişmelerin, soyut «sol» gevezeliklerinin içinde etkinliğini yitirir.»

Bu görüşlerin sahibi olan Cumhuriyet yazarı, işçi sınıfının «dostlarından» sayılabilir. Ama, «akıl veren dost» olmaya özendigi zaman, görüşüyor ki, sosyalist birlik kavramını muğlaklaştırıyor, işçi sınıfına yanlış hedefler gösteriyor. Önce çözümlü «ihale» edecek bir yer arıyor ve bunu DİSK'in şahsında buluyor. Sonra da, kendince «tek çözüm» olarak gördüğü DİSK platformunun bunu sağlayamaması halinde, alternatifin, «kariyerist» çekişmeler arasında ve küçük burjuva örgütlerinin çatıları altında «kariyerist» çekişmelerin, soyut «sol» gevezeliklerinin içinde etkinliğini yitirir.»

Bu görüşlerin sahibi olan Cumhuriyet yazarı, işçi sınıfının «dostlarından» sayılabilir. Ama, «akıl veren dost» olmaya özendigi zaman, görüşüyor ki, sosyalist birlik kavramını muğlaklaştırıyor, işçi sınıfına yanlış hedefler gösteriyor. Önce çözümlü «ihale» edecek bir yer arıyor ve bunu DİSK'in şahsında buluyor. Sonra da, kendince «tek çözüm» olarak gördüğü DİSK platformunun bunu sağlayamaması halinde, alternatifin, «kariyerist» çekişmeler arasında ve küçük burjuva örgütlerinin çatıları altında «kariyerist» çekişmelerin, soyut «sol» gevezeliklerinin içinde etkinliğini yitirir.»

Bu görüşlerin sahibi olan Cumhuriyet yazarı, işçi sınıfının «dostlarından» sayılabilir. Ama, «akıl veren dost» olmaya özendigi zaman, görüşüyor ki, sosyalist birlik kavramını muğlaklaştırıyor, işçi sınıfına yanlış hedefler gösteriyor. Önce çözümlü «ihale» edecek bir yer arıyor ve bunu DİSK'in şahsında buluyor. Sonra da, kendince «tek çözüm» olarak gördüğü DİSK platformunun bunu sağlayamaması halinde, alternatifin, «kariyerist» çekişmeler arasında ve küçük burjuva örgütlerinin çatıları altında «kariyerist» çekişmelerin, soyut «sol» gevezeliklerinin içinde etkinliğini yitirir.»

kimileri de kendi bağımsız veya kişisel kariyerlerinin cevabını bulacağı kompozisyonları da «birlik» olarak savunmayı denediler. Herkes «biraz birlikçi» olurken, çoğunun, hâlâ daha kafalarında «DİSK'in birliği» meselesini bilimsel ve zorunlu muhtevsıyla netleştiremediklerini izledik.

DİSK'te yönetime ve yönlendirme sorunu uzun vadede ve mutlak olarak bilimsel zemin üzerinde çözüleceği için, değinmek istediğimiz ilkeler, bu kongre için de, gelecek dönem için de geçerli olacaktır.

DİSK, işçi sınıfımızın bir bölümünün örgütüdür. Yani, henüz sınıf kitlesinin tamamı değildir. İşçi hareketinin asgari birliğini bile kendisinde somutlaktan bu aşamada bir hayli uzaktır. Bu nedenle, işçi hareketinin birliği, işçi sınıfının öntünde, sınıf kitlesinin etici çoğunluğunu bir araya getirmek anlamında bir görev olarak durmaktadır. Bunun pratikte alacağı gelişme biçimleri, DİSK - TÜRK-İŞ birlikteliği, eylem birliği, işbirliği, ortak ekonomik amaçlar için mücadele birliği aşamalarını geçerek olgunlaşabilir. Ama bilimsel ki, her halükârda ve bugünkü kapsamıyla DİSK, işçi hareketimizin sendikali birliğini bütünüyle somutlayamamaktadır.

Ama DİSK, örgütsel olarak, sadece işçi hareketinin bir kesiminin örgütü olarak da anılamaz. Çünkü DİSK, işçi hareketi içinde farklı bir niteliktir. İşçi hareketinin ileri kesiminin örgütlemişti. Bu nedenle DİSK çatısı altında sözkonusu olan birlik, işçi hareketinin ileri birliğidir.

«İşçi hareketinin gerici olamaz» düzünde yapay bir gerçekle bu sonuca karşı çıkılmaz. DİSK, öteki işçi örgütlenmelerle kendisini, burjuvaziye ulaşmadan (teslimiyetçi ulaşmadan) uzak kalmak ve sınıfsal temel üzerinde mücadele yürütmek olarak ve derin çizgilerle ayırmıştır. İşçi hareketinin birliğinden şu an daha dar ama, daha politik ve aktif bir birlik, DİSK'in muhtevası olan birliktir. DİSK içinde işçi hareketinin birliğini sağlamak, tercih edilir bir sonuçtur ama, ilerici işçi hareketinin DİSK içinde birliğini bir an evvel sağlamak, zorunlu bir gerektir.

DİSK içindeki işçiler, daha çok yönlendirici konumdaki işçiler, genellikle politikleşmiş işçilerdir. Bu işçilerin örgütsel birliği, ister istemez siyasal ilişkiler içinde gerçekleşmektedir. Bu konuda taraf olan siyasatlar, DİSK'in birliğine, DİSK'in nesnel siyasal temellerini ya da DİSK'in temellerindeki zorunlu siyasal uzantılarını hesaba katarak yaklaşmak zorundadırlar.

Somutlarsak; DİSK tabanındaki politik işçi unsurlar, CHP'li, TSİP'li, TİP'li Birlik Dayanışmacı, Devrimci Demokrat ve henüz belli bir sosyalist siyasete mensup olmamakla birlikte, reformizmden iyice kopmuş ve sosyalizme yönelmiş olmak gibi siyasal niteliklere sahiptirler.

Bu zorunlu siyasal bileşime, sürükleyici!

«Faşist terörün sorumlusu validir»

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Aydın İl Örgütü, Aydın'da son günlerde faşist tirmanışın had safhaya varmış olması üzerine basına yazılı bir açıklama yaptı.

Açıklamada, Demirel hükümetinin ülke çapında zam ve zulümle emekçileri bezdirdiği, söylenecektir. «DİSK'in en güçlü sosyalist örgütünü» başarması gereken bir görevdir.»

Bu görüşleri, «DİSK partisi»ni umut olarak görüyor ve göstermeye çalışıyorlar. Bunların «iyi niyetli» oldukları, sosyalist hareketin birliğinden yana oldukları, ne derece söz edilebilir bilmiyoruz. Ama bu görüşlü savunmaların, siyasal mücadelemiz açısından «birlikçi» değil de «bölücü» olduklarından rahatsız söz edilebilir. Bunların kafalarında, ne bilimsel sosyalist mücadele netleşebilmiş, ne de sosyalist birlik probleminin bilimsel muhtevası...

DİSK Kongresinin «birlik» sorununu güncelleştirmesi doğaldır. DİSK, birliğin çeşitli siyasal muhtevallı biçimleriyle yakından ilgili bir kuruluştur. Demokrasî mücadelesinde, anti-fa-

şist saldırısına uğradı. Öğretmen, yüzü gözünü kurtarmak için de bir ezaneye kendini atarak canını kurtardı. Em-niyet kuvvetleri olayı seyrettiler.

İki ay önce öldürülen Partimizin Erzincan Senatörü Ahmet Alpdoğan'ın katilleri de dahil bu olayların hiçbirinin failleri bulunamamış bulunmamıştır. Failler bellidir. Olayların sorumlusu ise Aydın Valisidir.

İttifaklarla çözüm bulunabilir. Çözümlerin öncelikle DİSK'in birliğine çömek sokacak biçimler almaması gerekir. Halbuki, henüz politik saf tutmamış sosyalizme yönelik unsurlar, kendilerini mihrak kabul edecek ve örgütlü politik güçlere angaje olmayacak bir bileşimden medet ummaktadırlar. Sosyal demokratlar ise, bütün emekçi örgütlerinde olduğu gibi, DİSK içinde de, örgütsel birliğe karar vermek pahasına da olsa kendilerinin mutlak egemenliğine yol açacak operasyonlar tezgâhlamaktan vazgeçmek niyetinde gözükmemişlerdir.

Halbuki, DİSK'in, tabanıyla birlikte ulaştığı politikleşme düzeyi, bu iki yaklaşıma da kapalıdır. Ancak zorlama ve komplocu ittifaklarla oluşturulabilecek olan bu türden yönetim formülleri, DİSK'in birliğini koruyamaz.

Dahası, Türkiye'de ilerici işçi hareketi, kesinlikle sosyal demokrat bir siyasat oluşturmamıştır. Sosyal demokrat siyasatin işçi kaynaklı olmadığı bilinmektedir. Öte yandan, işçi sınıfının mücadelesinde politik çizgilerin iyice kalınlaşıp belirleyici duruma yükseldiği, iktidar mücadelesinin hayatı önem kazandığı koşullarda, DİSK'in başın da «eksesuar politikalar» olamazlar. Burjuvazinin attığı politik zarlara, işçi cephesi de, en geniş politik cepheleşmeyi bünyesinde yansıtmak biçimde atmak zorundadır.

O halde DİSK, kısa ve uzun vadede, bilimsel sosyalistlerin, ilerici siyasal hareketlerin, birliktir sosyal demokratların birlikteliği ile, işçi hareketinde bir arada olabileceklerini kanıtlamalarıyla, kendi birliğini kavuşabileceklerdir. Önemli bir dönem, sağlanmış olan birliklerin geliştirilmesini, sağlanamamış olanların ise mutlaka gerçekleştirilmesini zorlayacaktır.

Bu kongrede, bu zorunlu ve bilimsel yaklaşımın uzak kalan politik unsurlar, gelecek dönemde ilkel olmaya zorlanacaklardır. Neden?

Çünkü, işçi hareketinin birliği, DİSK'in birliği, halk güçlerinin cephe birliği, sosyalist hareketin birliği gibi, farklı kapsamları ve bileşimleri ifade eden kavramlar birbirine karıştırıldığında, biri ötekini yerine kullanıldığında, bu kavramlara tekabül eden nesnel sınıf temeli, politikanın yanlışlığına geçmekleştireceği açıya vurur. Şimdiye kadar varmadı mı? Belli bir dönem DİSK yönetiminde «yönlendirici» olma konumunu, DİSK'i siyasal bakımdan «teklesmeye» zorlamak (!) gibi bir ütopyanın hizmetine koşanlar, DİSK'in birliğini bozamazsalar olsalar bile, güçlerine, ileri politik düzeylere ulaşmasına sekte vurmuşlardır.

Bu nedenle ve bize göre, DİSK'in birliğine grupçu açılardan bakanlar, kısa sürede yanlışlarını görecektir. Buna mahkumdurlar. Aksi halde, işçi sınıfının kendi yanlışlarına mahkum etmeyi başarmış olurlar ki, biz buna istekli olanların, hatta muktedir olanların bulunabileceğini sanmıyoruz.

Aydın İl Yönetim Kurulu

İşin önemli yanı şu ki, asıl yerine gitmesi istenen mesajı gönderenler bunu, Karakaş'ın aday ilân edilmesinde olduğu gibi, partinin siyasati olarak değil, kendi siyasatları olarak yapıyorlar. Parti bütünlüğü adına değil, kendi adlarına hareket ediyorlar. Partiyi âdetâ birtakım emrivaki siyasatlarla yönlendirmeye çalışıyorlar. Partinin içinde bulunduğu durumda bunun başka izahı yoktur. Bu nedenle de işte insan, ister istemez, «Bu CHP ne biçim bir parti, parti mi değil mi belli değil!» diye düşünmekten kendini alamıyor.

Aydın İl Yönetim Kurulu

GERÇEK YAYINLARI Eğitim Dizisi Fiyatı 200 T.L.

- Sosyal Sınıf Nedir? ... 10 T
- Kapitalizm Nedir? I. Kapitalist Toplumda Sınıflar ... 10
- Kapitalizm Nedir? II. Kapitalist Toplumda Sömürü ... 10
- Kapitalizm Nedir? III. Kapitalist Toplumda Üstünlük ... 10
- Kapitalist Toplumda Sınıf Mücadelesi ... 10
- Felsefe Nedir? ... 15
- Felsefe Nedir? ... 15
- Diyalektik Materyalizm Nedir? ... 10
- Marksist Bilgi Teorisi Nedir? ... 10
- Faşizm Nedir? ... 15
- Ulus Nedir? ... 10
- Ulusların Kendi Kaderlerini Tayin Hakkı Nedir? ... 10
- Maoizm Nedir? ... 15
- Gözlem Nedir? ... 15
- Ekonomik Politik Nedir I. ... 10
- Ekonomik Politik Nedir II. ... 10
- Tarihi Materyalizm Nedir? ... 10

İsteme ve Halk Adres: Abdülselem Suvacı
Başmuship Sokak Tan Apt. 10/11 Çarşıoğlu - İSTANBUL

Not: 200 liradan az istekler için pul gönderilmesi.

Tektaş Ağaoğlu Bakış

«Cumhuriyet Halk Partisi»

Karakaş'ın CHP tarafından Cumhurbaşkanı adayı saptandığının ilânı da, bu ilânın biçimi de insanı ister istemez, «Bu partinin parti niteliği kalmış mıdır?» diye düşündürüyor!

264 kişilik ortak guruptan topu topu 80 kişinin oyuyla «parti adayı» saptanmış olmak, siyasî kişiliği herkesçe malum 12 Mart bakanı, eski AP'li Karakaş için bir kişilik sorunu yapılmayabilir. Ne var ki, böylesi bir «irade beyanı»nı, yolunu yordamını önceden belirleyip gerçekleştirenlerin, bunu parti adayının saptanması diye savunmaları ve gönlü feralığı ve geniş yüreklilikle kamuoyuna ilân edenlerin gözünde Cumhuriyet Halk Partisi'nin «kişiliği»nden çok, daha başka anlayış ve eğilimlerin, tercihlerin ağır bastığı anlaşılıyor.

Bu olay, CHP'nin hâlen içinde bulunduğu durumun doğal sonucudur. Parti, kendi içinde birkaç «muhalefet» gurubuna bölünmüştür. Parti yönetimi ise başlı başına bir ayrı gurup halinde iş görmektedir. Yönetimin, parti bütünlüğünü sağlamak, bu yolda gerçekçi ve etkili siyasatlar belirlemek, bunları etkin biçimde hayata geçirmek gibi bir kaygusu olmadığı her halinden bellidir. Öylesine ki, Cumhurbaşkanı adayının saptanmasında yapılan tercih ve izlenen yolun partiyi ne hale getireceği yönetimin hiç umuru değilmiscesine bir tavır konuluyor ve bundan hiç mi hiç perva duyulmuyor!

Bunun anlamı açıktır. Yönetim partiyi kollamaktan, Demirel'den mühlüm bir deyişle, «Parti gibi olmayı» gözetmekten eni konu vazgeçmiştir. Parti işi kamuoyunu kaale bile almamaktadır. Parti tabanının eğilimlerine hiç bir değer vermemektedir. Partinin genel kamuoyunda bıraktığı izlenimi, özel olarak da parti dışındaki ilerici, demokrat, sosyalist kesimlerle hayatı ilişkileri önemsememektedir. Kısacası, parti yönetimi, bildiğini okuyan, kendi başına buyruk bir klik durumuna düşmüştür. Bu klik, parti bütününden soyutlanmış bir anlayışla parti-dışı egemen çevrelerin koyduğu sınırlar içinde ve ana hedefler doğrultusunda kendi başına günübirlik siyasatlar belirleyip uygulamaya kalkmaktadır. Ve artık bu kliğin tek derdi ve kaygusu, kendine uygun ve yüksiş gördüğü tek misyon âdetâ bu çevrelere «güvence» vermekten baretir!

Karakaş'ın böylesine vurdumduymaz bir biçimde Cumhurbaşkanı adayı ilân edilmesine kadar, Cumhuriyet Halk Partisi Genel Başkanının DİSK Genel Kuruluna gönderdiği mesajda sarfettiği bazı sözler de bunun açık kanıtlarıdır. Parti yönetimi Türkiye'nin bugünkü durumunda ve bu koşullarda DİSK Genel Kuruluna gönderilen mesajdaki bu sözlerin kendi özlediği doğrultuda delegeler ve genel işçi kesimi üzerinde etkili olmayacağını bilemeyecek kadar safdil de değildir. O halde mesaj, DİSK Genel Kuruluna değil, aslında başka yerlere gönderilmiştir!

İşin önemli yanı şu ki, asıl yerine gitmesi istenen mesajı gönderenler bunu, Karakaş'ın aday ilân edilmesinde olduğu gibi, partinin siyasati olarak değil, kendi siyasatları olarak yapıyorlar. Parti bütünlüğü adına değil, kendi adlarına hareket ediyorlar. Partiyi âdetâ birtakım emrivaki siyasatlarla yönlendirmeye çalışıyorlar. Partinin içinde bulunduğu durumda bunun başka izahı yoktur. Bu nedenle de işte insan, ister istemez, «Bu CHP ne biçim bir parti, parti mi değil mi belli değil!» diye düşünmekten kendini alamıyor.

Okurlardan

Birlikte hareket edelim

Son ıncıraltı olayları da ha taze... Yıl 1980, hayli zor dönemlerden geçildi, zor günler yaşıyoruz. Evet kardeşlerim, sosyalistlerin «zincir kollarında» bilezik, marş, damları mekânıydı» öyle olageldi, öyledir de. Ama mücadele durmadı, duracağı da yok. Yılgınlığa hiç yer yok.

Bir halk deyişi vardır: «Kurt dumanlı havayı sever» diye. Ülkemizdeki kurtlar, kurtlar kan ve barut kokusuyla ortalığı toza, dumana kapıp bir boşluk yaratmanın ve de boşluğu doldurmanın hesabı içindeler. Yaptıkları bütün hesapların altında yatan, emekçi halkımızı ve direnme merkezlerinin direncini kırarak daha baskıcı, faşist bir yönetime geçitir.

Çünkü artık bu düzende bu yasalarla işler yürümez diye özlendikleri açığa vuruyorlar.

Elbette ki işçi sınıfının kurtuluşu müftekilerinin de desteğiyle kendi eseri olacaktır. Olacaktır ama, ona da öncülük edecek, de-

leyp toparlayacak merkezi siyasî otoriteyi sağlayacak bir sınıfsal öncü gerek. Oysa geniş halk kitleleri birlikte hareket, birlikte adamak istiyorlar. Bütün gerici mihraklar tarafından demokrasiyi yok etmek için rını kırmak, dahası, aydın-

ığa çıkmak için, güçlerini giriştikleri güç ve hünerle birleşmesinden yanalır. Bu birlikte hareket nasıl ve ne şekilde, hangi şartlarda olursa bir an önce çözümlensin istiyorlar. Okuyucu kardeşlerim, sizlere sesleniyorum:

Hep birlikte yürüelim faşizmin ve her türden geriliğin üstüne! Tek bir cephe den top atışına tutalım onları. Yaşasın Sosyalizm!

M. ÖNER - Bulancak

Yığınsal parti, yığınsal kutlama!

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin altıncı kuruluş yıldönümü toplantısı 21 Haziran 1980 günü Ankara'da, Atatürk Spor Salonunda yapıldı. On bini aşkın bir topluluğun, ilgi, heyecan ve büyük bir coşkuyla izlediği toplantı, hangi yönünden bakılırsa bakılırsın, TSİP'in siyasal hayatımızdaki belirleyici yerini bütün görkemliyle ortaya koyuyor. Bağımsızlık - Demokrasi - Sosyalizm mücadelesinin göz kamaştırıcı güvencesini gösteriyordu.

Toplantıya, Filistin Kurtuluş Örgütü Ankara temsilcisi Abu Fıraz, TİP Genel Sekreteri Nihat Sargın, sosyalist birlik platformundan Fevzi Şolt, Devrimci Demokratlar adına Faruk V. Ahmetoğlu, Köy-Koop Genel Başkanı Nedim Tarhan, CHP milletvekillerinden İsmail Hakkı Öztürk, İsmail Akın, İskan Azizoglu, Ferhat Aslantaş, Kemal Anadol ve Mardin Bağımsız Milletvekili Nurettin Yılmaz da katıldılar. «Özgür Filistin!» şiarıyla karşılanan FKÖ temsilcisi Ebu Fıraz, salonu tıklım tıklım dolduran coşkuyu zafer işaretleriyle selamlarken, «Faşizme Karşı Birleşelim!» sloganı, toplantıyı izleyen tüm anti-faşist güçlerin temsilcilerini derinden etkiliyordu.

Çok sayıda demokratik örgüt başkanının ve sendika liderinin de konuk olarak katıldığı TSİP'in altıncı kuruluş toplantısı, Partinin, önüne koyduğu hedefleri gerçekleştirmeye muktedir, halka verdiği politik taahhütleri yerine getirmeye yetenekli, bilimsel sosyalizmin ve proletaryen enternasyonalizminin örgütsel ve ideolojik güvencesi olduğunu ve olacağını, dostlarımız ve sınıf düşmanlarımızı, unutulmaz bir örnek olarak sundu. Parti militanlarının gözünde, yığınsal parti perspektifini daha da somutlayan 6. kuruluş toplantısı, bilimsel politik mücadelenin, yığıt ve fedakar mücadelenin, kararlı ve azimli mücadelenin Türkiye şartlarında ve kısa bir dönemde, neleri elde edebileceğinin ve hangi hedeflere yönelme hakkını kazanacağını güzel bir örneği oldu.

Anadolu'nun çeşitli illerinden gelen parti ve gençlik folklor ekiplerinin, halk türkülleri korolarının ve sanatçı Turan Engin'in çeşitli gösterileri, toplantıya katılan konukların arasında izleyicileri selamlıyor: «TÖB-DE'ri Yaşatacağız!»

Toplantıya katılan konuklar

TSİP'in Ankara'daki toplantısına katılan konukların bir bölümünü yayınlıyoruz:

Filistin Kurtuluş Örgütü Ankara Büro Temsilcisi Abu Fıraz, TİP Genel Sekreteri Nihat Sargın, CHP Adana Milletvekili ve KÖY-KOOP Genel Başkanı Nedim Tarhan, CHP Adana Milletvekili İsmail Hakkı Öztürk, CHP Afyon Milletvekili İsmail Akın, CHP Diyarbakır Milletvekili İskan Azizoglu, CHP İzmir Milletvekili Ferhat Aslantaş, Mardin Bağımsız Milletvekili Nurettin Yılmaz, CHP Zonguldak Milletvekili Kemal Anadol, Sosyalist Birlik platformundan Fevzi Şolt, Devrimci Demokrat Faruk Vakıf Ahmetoğlu, TSİP Siirt Bağımsız Senetör adayı Devrimci Demokrat Gani Sungur, TÖB-DE'ri Genel Başkanı Gültekin Gazioglu, Tekstil Sendikası Genel Başkanı Rıdvan Budak, Sosyal-İş Genel Başkanı Özcan Kesgeç, Tekstil Sendikası Genel Başkanı Vekil Mehmet Bulut, Tek Ges-İş Sendikası Merkez Yönetim Kurulu üyeleri Mehmet Yıldırım ve Şaban S antepce, Sosyal-İş MYK

üyeli Zeki Kılıç, Basın-İş YK üyesi İbrahim Şen KÖY-KOOP Genel Başkan Vekili Selahattin Kök, Bekir Dalgıç, Cevdet Kocaman, KÖY-KOOP MYK üyesi Akın Birdal, KÖY-KOOP MYK üyesi Mehmet Ali Arslan, Türk Hukuk Kurumu 2. Başkanı Halit Çelenk, SGB Genel Başkanı Yaşar Yiğit, EKÖB Genel Sekreteri Saffet Uygur, DKB Genel Başkanı Yıldız Gürcan, TÜTE GYK üyesi Sönmez Tarhan, Coşkun Gönültaş, İşçi-Kültür Genel Sekreteri Veddi Başkesik, Genç Öncü'den Vedat Oktan ve Erol Şahap, TÖB-DE'ri eski başkanı Cemil Çakır, Tekstil Sendikası Aydın şube başkanı Osman Karapo, Eskişehir şube başkanı Hasan Bazna, Tarsus şube başkanı Burhan Yaman, Yedikule şube sekreteri Fehmi Işık, Genel-İş Kars şubesi Başkanı Ercan Soykan, Maden-İş Ankara bölgesinden Nuri Tosun, Amatör Sporcular Derneği'nden Bülent Erdem ve Necdet Pamir, Genel-DE'ri Hasan Ayhan, Boğaziçi Halkevi Başkanı Binali Keleş.

karşımızdadır. Ve yineliyoruz: Bizler bu görevi yerine getirmekteki bilinçliliğimiz, kararlılığımız, içtenliğimizle tarih sahnesindeyiz ve sınavdayız.

Konuklardan Fevzi Şolt, yaptığı konuşmada, «Son bir yıl içinde tekellerin emperyalistlerle ilişkilerinde önemli ilerlemeler olduğunu, CHP üst yönetiminin tutarsızlığından yararlanarak, AP azınlık hükümetinin kurulmasını sağlayan gerici güçler, açık faşist diktatörlüğe giden yolda bütün kurumlarıyla saldırıya geçtiklerini» vurgulayarak özetle şöyle dedi: «Faşist tirmanışın hızının artırılması, IMF dayatmalarıyla bunalımın yükünün emekçilere yıkılmaya çalışılması, yeni kölelik anlaşmaları ve Anayasa'yı değiştirme girişimleri aynı süreçte belirlenmiştir.» Fevzi Şolt, ülkeyi aydınlığa çıkaracak yolun «bilimsel sosyalizmin ana ilkelere dayanarak» olduğunu belirtti.

Devrimci Demokratlar adına konuşan Faruk Vakıf Ahmetoğlu, «Faşist MHP'nin desteğindeki AP azınlık hükümetinin TİSK, TÜSİAD ve emperyalist finans kuruluşlarının kanlı reçetelerini hükümet programı olarak uygulamaya koyduğunu, demokratik hak ve özgürlükleri tıpanlamak için yeni baskı yolları hazırladığını, devlet terörünü yükselttiğini, ikili anlaşmalarla ülke topraklarının ABD'ye satıldığını, amaçlarının toplumsal muhalefeti kırarak emekçilerin sesinin kısılması olduğunu» belirttiği konuşmasında özetle şunları söyledi:

«Bunlar tüm demokrasi güçleri tarafından reddedilmiştir. Unutulmasın ki, başta işçi sınıfımız olmak üzere, tüm emekçi kitleler» açısından çare, burjuvaziye kendi çaresizlik duvarının ardında kuşatmaktadır. Çarenin ilk adımı ise, tüm demokrasi güçlerinin cephe ve eylem birliğinin kurulmasıdır. Ahmetoğlu, konuşmasında, «ırkçı, şoven, asimilasyoncu baskılarla ulusal demokratik muhalefetin ezilemeyeceğini» de vurgulayarak, «ulusal baskıyla son verilmesi gerektiğini, bunun Helsinki Sonuç Belgesi, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi ve İnsan Hakları

Evrensel Bildirisi gibi T.C.'nin de altına imza koyduğu uluslararası anlaşmaların gereği» olduğunu hatırlattı. «İki halkın ortak mücadelesini örgütlemek ve ortak düşmana karşı ortak çıkarlarını gerçekleştirmek» görevinin kendisini dayattığını savunan Ahmetoğlu, konuşmasını şöyle bitirdi: «TSİP kongreleri birer demokratik birlik platformu oldu. TSİP'in, ezilen ulus milliyetçiliğini yıkma doğrultusunda elindeki tüm araçları kullanması,

halklarımız arasındaki güveni örmede gerçekten değerli çabalarıdır.»

Daha sonra Mardin Bağımsız Milletvekili Nurettin Yılmaz söz alarak, konuşmasında özetle şu noktaları vurguladı: «Devrimcilerin, demokratların, yurtseverlerin ve aynı nitelikteki parlamenterlerin yaşamları büyük bir tehlike içindedir. Tekelci ser maye, ülkeye açık faşist bir diktatörlüğe getirme çabasıdır. Solun, demokrasi gücü

Devamı s. 7, st. 2'de

İşler... mesajlar... mesajlar... mesajlar... mesajlar... mesajlar... mesajlar... mesajlar...

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi 6. Yılı Kutlama Toplantısına

Emperyalizm ve yerli işbirlikçilerinin doymak bilmez kâr hırsıyla ülke çapında estirdikleri terör fırtınaları yeni boyutlar kazanıyor. Özgürlük ve demokrasi düşmanları ülkeyi bir kan deryasına çevirecek polis devletini kurulumlaştırmaya gayretlerini hızlandırdılar. Ağzı salyali faşist sürüler, iktidar desteğinde yeni katliamlar tezgâhlamaktadırlar.

Burjuvazinin artan beyaz terörüne, sivil faşist kudurganlığa rağmen işçi sınıfımız, emekçi halkımız faşizme, tekelin egemenliğine ve şovenizme karşı direniyor, mücadele bayrağını yükseltiyor. Ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelemizin öncüsü işçi sınıfımız şanlı 15-16 Haziran direnişinin 10. yıldönümünü grev meydanlarında haley çekerek karşıyor, selamlıyor.

İşçi sınıfımızı ve emekçi halkımızı örgütlemek, dağınık güçlerini birleştirmek amacıyla yola koyulan Türkiye Sosyalist İşçi Partisi bugün altıncı mücadele yılını kutluyor. Biz bekleyen görevlerin büyüklüğü bu toplantıyı anlamlı ve önemli kılıyor.

Altı yıllık mücadelesi boyunca Türkiye gençliğini bilimsel sosyalist harekete ve işçi sınıfı yandaşlığına kazanmak için öncü bilimsel çabaları sürdüren Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, bu uğraşlarıyla geleceğin ve gençliğin partisi olma hakkını kazanmıştır.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin altıncı yılını yüksek moral ve büyük coşkuyla karşılayan sosyalist gençler, parti önderliğinde yeni mücadelelere hazırlanmaktan, işçi sınıfının genç neferleri olmanın büyük onur duymaktadırlar. İnaniyoruz ki, burjuvazinin ağır top ateşlerine, beyaz ve faşist terörüne rağmen kazanan işçi sınıfı ve emekçi halk olacaktır.

Çünkü elimizde yenilmez bir parti, Çünkü kalbimizde söndürülemeyen bilimsel sosyalizm ateşi vardır.

6. Mücadele yılında ŞAN OLSUN TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİNE!

Selâm olsun PROLETARYA ENTERNASYONALİZMİNİN bayrağını yükseltenlere!.. YAŞASIN SOSYALİZM!

Yaşar Yiğit
SGB Genel Başkanı

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Genel Başkanlığına
İstanbul

Partimizin 6. Kuruluş Yıldönümü ve 15-16 Haziran büyük işçi direnişinin kutlandığı bir günde, ülkemiz ve siz yoldaşlarımızdan, binlerce kilometre uzakta olmanın üzüntüsünü kalbimizden taa derinliklerinde duymaktayız.

Yoldaşlar, Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halk kesimleri, yarım asırdan fazla bir geçmişine rağmen hâlâ özlemini çektiği yaşanası bir düzeni kurması bir yana, ekonomik-demokratik haklarına uzanan kanlı elleri 15-16 Haziran gibi şanlı bir çıkışına rağmen bertaraf edememiştir. Edemeyiş de; çünkü, işçi sınıfı hareketinin kendiliğinden gelen örgütsüz çıkışlarını bilimsel bir şekilde doğru yola kanallı eden, onu yönlendiren Bilimsel Sosyalist Partisi, henüz görünürde yoktur.

Yoldaşlar, işte bu nedenle Partimiz TSİP 16 Haziran 1974'de kurulmuştur. Kurulduğu günden bu yana da doğru ideolojisi ve zamanında teşhilleriyle kendisinin Türkiye Sosyalist hareketi içerisinde vazgeçilmez bir varlık, bir işçi sınıfı müfrezesi olduğunu dostlarına kabul ettirmiştir.

Yoldaşlar, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin (Partimizin) bu mutlu gününde aranızda bulunamamanın üzüntüsünü

Veli Gürcan'ın mesajı

Kardeşler, Aranızda olmadığım için üzgünüm. Ama buradan da sizleri öylesine net görüyorum ki...

Siz bugün binlerce, onbinlerce ve yüzbinlercesiniz. Coşkun kararlı ve yürekli. Ve bu salonda, bugün, 15-16 Haziran'ın militan proletaryasının ve onun yılmaz Partisinin kalbi çarpıyor. Sesiniz, duvarları, dağları ve nehirleri ve hapishane duvarlarını aşmış, memleketin en uca köşelerine ulaşıyor. Bugün işçi sınıfının en diri unsurlarının, namuslu aydınların, köylülerin, kadınlarımızın ve gençlerimizin can kulağı sizdedir.

Ey benim, Kurtuluş umudunun çiçeği, Sakin sabahlarımızın müjdecisi yoldaşlarım. Yüreğim sizinle çarpıyor Sözlerim sizdedir:

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'ne siz hayat verdiğiniz...

Onu bu günlere siz getirdiniz. Mahpus damı, işkence, kıyım, sürgün pahasına,

Can pahasına. Kan pahasına. Ve biz artık bugünden sonra «Huruç edeceğiz.»

Biz toprağın, kalemin ve makinelerin adamları,

Makinaları, toprağı ve kitabı Fethedeceğiz. Kardeşlerim,

Günler karahaberle dolu. Tekelci burjuvazi yığınlarının, umutsuzluğun, emekçi halk içinde yaygınlaşmış kökleşmesi için eliden gelen bütün gücü sarfediyor. Baskı yapıyor, zulmediyor, katlediliyor. İşte o yüzden, bu gün siz diyorsunuz ki: Düne bakınca görevlerimiz daha ağır, Sorumluluklarımız daha bir fazladır.

Ve altı yıldır verdiğimiz onurlu mücadele, geleceğin kurulması ve kurtarılması görevini de partimize yüklemiştir. Biz, bu tarihsel görevin altından kalkacak örgütsel ve politik yapı deyiz.

Yurt düzeyinde yayılmış örgütlerimiz, Fedakar, bilimli, kararlı yoldaşlarımız, Sağlam bir merkezimiz, Güçlü bir politikamız var. Gençler birliğimiz, köylü ve kadın birliklerimiz var.

Ve bugün, 15-16 Haziran'ın 10., Partimizin kuruluşunun 6. yıldönümünde, olanca inanmışlığımız ve kararlılığımızla haykırıyoruz:

Sosyalist birliği mutlaka gerçekleştireceğiz! Halk Cephesi'ni inşa edeceğiz! Tüm anti-faşistlerin birliğini kuracağız! Ve burjuvazinin üstüne üstüne yürüyeceğiz! EVDE - OKULDA - KÖYDE - KASABADA - FABRİKADA - ATÖLYEDE - TARLADA Faşizme geçit yok! Macera.Yılgınlık yok! Şan olsun Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'ne! Yaşasın Sosyalizm!

Veli Gürcan

çekerken, Partimizin başta birlikçi politikası olmak üzere her türlü girişim ve eylemini sonuna kadar desteklediğimizi bildirir, yoldaşça selamlarımızı sunarız. Yaşasın 15-16 Haziran büyük işçi direnişi! Yaşasın Türkiye Sosyalist İşçi Partisi! Yaşasın Sosyalizm!

Yurt Dışı Türkiye Sosyalist İşçi Partisi ile Dayanışma Bürosu

Faşist katliamların alabildiğine hızlandığı onbinlerce illeri, demokrat ve sosyalistin hapishanelere doldurulduğu, yüzbinlerce işçinin grevlerde olduğu, işsizlik, pahalılık ve zamların had safhaya vardığı ve Cumhurbaşkanı seçimi başta olmak üzere siyasal hayattaki birçok karmaşık sorunun çözümsüz kaldığı bu günlerde, 15-16 Haziran şanlı işçi direnişinin 10. yılında, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin kuruluşunun 6'ncı yıldönümünün kutlanmasının önemi büyüktür. Durmaksızın süren sınıf mücadelesinin ifadesi, bir simgesidir.

TSİP'in programı demokratik Halk İktidarını kurmayı hedefliyor. Nihai kurtuluş olan Sosyalizm için mücadele ediyor. Bu iktidarın sınıf bileşeninin temeli işçi - köylü ittifakı olduğunu tesbit ediyor. TSİP'in programı biz emekçi köylülere de yol gösteriyor. Çünkü biliyoruz ki, TSİP'in mücadele bayrağında Demokratik Halk İktidarı, Sosyalizm yazılıdır. Demokratik Halk İktidarı programının kapsamı içinde yer alan Demokratik hedefler, emekçi köylü hareketinin de hedefleridir.

Yani, örgütümüzün program hedefleri Demokratik Halk İktidarı programından kaynaklanmaktadır. O nedenle biz emekçi köylüler, işçi sınıfımızın devrimci programına sıkı sıkıya bağlılığımızı ifade etmekten gurur duyuyoruz. Yaşasın işçi - köylü ittifakı!.. Şan olsun Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'ne!

Saffet Uygur
EKÖB Genel Sekreteri

Divan Başkanlığına

Partili Kardeşlerim, Karadeniz Teknik Üniversitesi'ne sınavlar için giderken faşistler tarafından üç kurşunla arkadan vuruldum.

Trabzon'da alebildiğine yoğunlaşan faşizme geçit vermedik, vermeyeceğiz.

Ölümüne geçit vermemek için direnirken şimdilik yarım kalan örgütlü anti-faşist mücadelede partimin önderliğinde devam edeceğim günleri bekliyorum.

Kongrenize basarlar dilyorum. Yaşasın Sosyalist Birlik!

Yaşasın Demokrasi güçlerinin güç ve eylem birliği! Yaşasın Sosyalizm!

Erkan Dilaver
Trabzon TSİP Merkez İlçe Yöneticisi

Tertip Komitesi

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin yığıt üyeleri, kardeşler,

İçinde bulunduğumuz baskıcı ortam, pahalılık ve saldırılar tüm emekçiler gibi, kadınları da derinden etkiliyor. Emek ve demokrasi düşmanı girişim ve uygulamalara rağmen, uzun yıllardan bu yana sosyal hayatın dışında tutulan kadınlar, şimdiki bariyer, demokrasi, eşitlik için örgütleniyorlar. Ve giderek daha çok sayıda kadınlar, kurtuluşlarının sosyalizmde olduğunu görüyorlar.

Her gün, faşist saldırılarda pek çok ananın evladını, bir o kadar kadının eşini yitirdiği günümüzde, kadınlar demokratik birliği gönülden diliyorlar. Burjuvazinin her zaman ürküttüğü bir güç olan aç çocukların anaları, fabrikalarda, tarlalarda, bürolarda hayatı ikinci kez üreten kadınlar, eşini, evladını kaybettikten sonra demokrasi mücadelesinde yer alarak yığınla yer yok diyen kadınlar, TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ'nin demokrasi güçlerinin birliği yolunda, ki öncü konumuna, yılmak bilmez çabalarını sevinçle karşılıyorlar.

Barış - Demokrasi - Eşitlik mücadelesinde saf tutan, erkeğiyle yanyana direnmeye kararlı olan kadınlar adına, demokratik kadın hareketinin örgütleyicileri olan sosyalist kadınlar adına, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin 6. Kuruluş Yıldönümü toplantısını saygıyla selamlarım.

Yıldız Gürcan
Demokratik Kadın Birliği Genel Başkanı

Gıda-İş 10. Bölge Temsilcisi Nadir Yektaş, Tekstil Diyarbakır Şube Başkanı İdris Aksakal, Gıda-İş Diyarbakır Şube Başkanı Kaşım Çetinkaya, Dev-Maden-Sen Diyarbakır Şube Başkanı Nuri Şimşek, Devrimel Toprak-İş Diyarbakır Şube Başkanı Mehmet Taş, Devrimel Sağlık-İş Diyarbakır Şube Başkanı İsmail Alaca, Ofeys Diyarbakır Temsilcisi Zülküf Çelik, Genel-İş 7. Bölge Temsilcisi Naid Aydın, Diyarbakır Yol-İş Genel Başkanı Vahap Selim, Tez Büro-İş Şube Başkanı Ekrem Sokar, Baysen Diyarbakır 1 No'lu Şube Başkanı Tahir Alaka.

CIA Olimpiyatlara hazırlanıyor

Bozgunculuk, sabotaj suikast ve casusluk yuvası CIA, Moskova Olimpiyatlarında kendi alanındaki gösterileri için «takımı»nı hazırlıyor.

Amerikan Merkezi Heberalma Örgütü CIA, yalnızca bir casusluk organı değil, aynı zamanda psikolojik savaş, bozgunculuk, sabotaj ve suikast yuvasıdır. Bu, güleride CIA'nın faaliyet konularının içerisinde Moskova 1980 Olimpiyatları önemli bir yer alıyor.

ABD yönetiminin Moskova Olimpiyatları'nı boykot kararının aksine CIA Moskova Olimpiyatlarına büyük ilgi gösteriyor ve Olimpiyat alanındaki özel gösterileri için kendi «takımı»nı hazırlıyor.

Yılın başında CIA görevlileri, ABD, Kanada ve bir dizi Avrupa ülkesindeki antisovyet örgütlerin elebaşlarını bir araya toplayan özel bir konferans düzenlediler. Buna göre, Olimpiyatla bozguncu görevleri yerine getirmek üzere Sovyetler Birliği'ne «turist» olarak gidecek özel gizli ajanların seçilmesi ve eğitilmesi kararı alındı. Bu faaliyetle görevlendirilecek bu sözde «turist»lerde Rusça ya da Sovyet halklarından bir başkasının dilini bilmek ve «sert politik tartışmalar yapma yeteneği»ne sahip olmak nitelikleri arandı. Bu seçimde Harvard ve Fildelfiya üniversitelerinin öğrenci ve asistanları ağırlıklı yer aldı. Bu gönüllüler CIA eğitimlerinin yönetiminde özel bir eğitimden geçti.

Bozgunculuk adayları Nisan

ayında New York'ta CIA ve FBI temsilcilerinin yönetiminde son olarak gözden geçirildiler ve «turist» olarak Moskova'ya girmeleri onaylandı. Bunun üzerine bu kişiler özel anti-olimpiyat okullarında eğitmek üzere Batı Avrupa'ya gönderildi. Bu okullardan birisi İngiltere'de Oldheim'da, Federal Almanya'da Hessen'de bulunmaktadır. Bu ülkelerdeki sporcular CIA'nın Olimpiyatlarına bu müdahalesini protesto ederek, bir casusluk yuvalarını teşhir ettiler.

Bu «turist»lerin yanında CIA'nın anti-olimpiyat programı hayli zengin. Bu programa göre ABD'deki bazı yayınevlerinde Moskova'da dağıtılmak üzere her türden antisovyet yayın, plaket ve bildiriler hazırlanması için siparişler verildi. Bunun yanında Sovyet halkının hain saydığı sosyalist düşman muhaliflerin portrelerini yeraltı gömlekler, yağmurluklar, ceketler, şemsiyeler ve diğer mallar da hazırlanıyor.

Sovyet halkları olimpiyatlara sabotaj etme ya da olimpiyatlardan Sovyet ülkelere zarar vermek üzere yararlanmak girişimlerinin başarısızlığı mahkum olduğunu belirtiyorlar. Moskova'nın Olimpiyat hazırlıkları ile ilgili olarak Haziran ayı başında bir basın toplantısı düzenleyen Moskova Belediye Başkanı V. Promislov «Moskovalıların ve tüm Sovyet halklarının uluslararası olimpiyat hareketini oybirliği ile destekleyerek, bu hareketin düşman olanların entrikalarını şiddetle kınadıklarını, politik baskı amacıyla spordan yararlanmaya kalkışan ABD yönetiminin ve diğer bazı devletlerin onursuz eylemlerinden duydukları öfkeyi belirttiklerini» açıkladı.

Göçmen işçilerin sefaleti tekellerin kârıdır

Geçtiğimiz günlerde önce F. ransa'da Türkiye'den göçmen işçilerin insanca yaşama koşulları için direnişi, hemen arkasından Federal Almanya'nın Türkiye'den gelecek olanlara vizeleri zorunlu koyma eğilimi dikkatleri bir kere daha göçmen işçilerin sorunları üzerinde yoğunlaştırdı.

1975 yılında Helsinki Nihal Senidi'ni imzalayan taraflar, diğer konular yanında ülkelerindeki yabancı işçilerin haklarını da teminat altına alacaklarını beyan ettiler. Bu belgeye göre, taraf ülkeler, göçmen işçilerin istihdam, çalışma ve sosyal güvenlik bakımından bulundukları ülkenin yurtttaşları ile aynı haklara sahip olmasını ve konut sorunu başta olmak üzere, göçmen işçilerin tatmin edici koşullarda yaşamasının sağlanmasını karar altına aldılar. Ancak Helsinki anlaşmasının diğer konularında olduğu gibi, kapitalist ülkeler bu konuda da gelişme kaydetmiş değildir. Aksine geçen sürede göçmen işçilerle ilgili sorunların daha da büyüdüğü gözlenmektedir.

Gerçeği tam yansıtmayan tahminlere göre, yaklaşık 12 milyon insan, gelişmekte olan ülkelerden gelişmiş kapitalist ülkelere ve son zamanlarda Ortadoğudaki OPEC ülkelerine göç etmiş bulunmaktadır. Resmi Amerika Birleşik Devletleri istatistiklerine göre bu ülkede yasa dışı olarak bulunan göçmenlerin sayısı 7-12 milyon arasında bulunmaktadır. Her yıl bunlardan yalnızca 400 bin kadarcına ikamet izni veriliyor. 1970'lerin ortalarındaki devri bulalım öncesinde Batı Avrupa ülkelerinde 8 milyon kadar göçmen işçi bulunuyordu. Aileleri ile birlikte bunların sayısı 11-13

miliona ulaşıyordu. Afrika kıtasında ise göçmen işçilerinin en yoğun aktığı ülke Güney Afrika. 1974'de bu ülkede 400 binden fazla yabancı işçi bulunuyordu.

Tekelci devlet kapitalizminin denetiminde bazı Batı Avrupa ülkelerinde istihdam edilen yabancı işçilerin çok büyük artışları oldu. 1960-75 yılları arasında yabancı işçilerinin toplam istihdam içindeki payı Fransa'da %6,9'dan %10,9'a yükseldi. Aynı oran Federal Almanya'da %1,4'ten %10,3'e, Lüksemburg'da %22,1'den %35'e çıktı. 1975'de dokuz AET (Ortak Pazar) ülkesinde yabancı işçilerin istihdam edilmiş işgücünün %7,3'ünü oluşturmalarıdır.

Yabancı işçilere nasıl kötü davranıldığı bu kadar yazıldı, belgelendi. Resmi yetkililerin tavrına gelince, bu konuda şu bilgiler verilebilir: Ortak Pazar üyesi ülkelerde göçmen işçilere ilişkin uygulama genel olarak, önce bir yıllık ikamet izni vermek ve daha sonra uygun görülüyorsa ikamet izni verilmektedir. Federal Almanya'da yabancılar ancak 10 yıllık bir ikamet izni sonra vatandaşlık için başvurabilir. Bir Federal Almanya yurttışı ile evlilik halinde bu süre kısalabilmektedir. Sağlıklı olmanın yanı sıra, başvuruların iyi Almanca konuşmaları koşulu da aranmaktadır. İkamet izni alabilmek için bir iş sahibi olmak gerekmektedir.

1973'de yayınlanan bir hükümet bildirisi ile Federal Almanya yabancı işgücü istihdam etmeyeceğini belirtmişti. Bunun üzerine yabancı işçiler kitleler halinde işten çıkarıldı ve böylelikle işsizleştirilerek sınır dışı edildiler. Göçmen işçilere iş güvencesi sağlama yerine Federal Almanya 1974-1976 yılları arasında 400 binden fazla yabancı işçiyi sınır dışı etti.

Yine bu ülkedeki yabancı işçilerin yaşamaya aykırı koşullarına aykırı olarak sürüyor. Federal Almanya'da yabancı işçiler, ülke yurtttaşlarından %40 fazlasıyla kira ödemek zorundadır. Yabancı iş-

çiler ve ailelerinin %85'i eski, harap konutlarda, %20'si tavanaraları ve kulubelerde yaşıyor. Bavaria'da ortalama 15 metre karelik odaları üç yabancı işçi paylaşıyor.

Federal Almanya'da 18 yaşın altındaki yabancı işçi çocuklarının sayısı bir milyon üstünde bulunmaktadır. Tekelci çıkarlar doğrultusunda belirlenmiş eğitim sistemi, yabancı işçi çocuklarını hiç hesaba katmıyor. Bu yabancı çocukların yarısından azı okula gidiyor, 2/3'ü hiçbir zaman okulu bitiremiyor. Lisenden mezun olanlar ancak %1 kadar. Ve bunların yalnızca %3,2'si mesleki eğitim görebiliyor.

Kapitalist ülkelerde yabancı işçilerin karşı karşıya olduğu ağır koşulları yaratan tekeli sermayenin çıkarlarıdır. Yabancı işçilerin ve ailelerinin artan sefaleti, tekeller için artan kâr demektir. Yabancı işçilerin istihdamı daha fazla kârden başka bir amaç gütmektedir. Öyle ki,

● Yabancı işgücü daha az örgütlüdür ve kapitalistlere karşı gösterdiği direnç daha az olmaktadır.

● Yabancı işçilerin, işverenlere çocuk, konut, eğitim, sağlık vb. «kültür» yoktur Federal Almanya'da yaşayan evli yabancı işçilerin %46'dan fazlası ailelerinden ayrı yaşamaktadır, aileleri kendi ülkelerindedir.

● Tekeller sömürüye en elverişli çarşadaki yabancı işçileri çalıştırmakta ve bunların nispeten verimsiz olduğu ergenlik ya da emeklilik yaşları ile ilgili sosyal hak, emekli aylığı, vb. harcamalar işçilerin kendi ülkelerine yüklenmektedir.

● Yabancı işçilerin son derece düşük ücretleri ve pek çoğu zor ve pis işlerde çalıştırılmakla kolaydır. Yapı işlerinde, otellerde, plastik, lastik ve asbest ile ilgili üretimde her beş işçiden birinin yabancı işçi olduğu görülmektedir.

Yabancı işçilerin yaşama ve çalışma koşulları hiç kuşkusuz bulundukları ülkelerin işçi sınıfının mücadelesinin önemli bir gündemidir.

ABD ve Çin'in Hindistan'a yönelik yeni tertipleri

● Hindistan'ın Kuzeydoğusundaki bölücü faaliyetlerini artıran ceterler, ABD ve Çin yönetiminin destek görüyor. Bölgede ABD ve Çin yanısı bir «devlet» kurulmak isteniyor.

Hindistan'ın Kuzeydoğu eyaleti Manipur'da, ABD ve Maoist Pekin yönetiminin desteklediği bölücü gruplar son günlerde faaliyetlerini hızlandırdılar. Manipur eyaletini de içine alan bu hareket, ülkenin Kuzeydoğusundaki Assam bölgesinde bir kaç aydır sürmekteydi. Assam'da fanatik milliyetçiler görünürde, eyalete 1951'den sonra ya da 1971 Hindistan-Pakistan savaşı sırasında gelmiş bulunan göçmenlerin eyaletten çıkarılmasını istiyorlar. Ve bununla da kalmayarak eyaletin Hindistan'dan ayrılmasını istiyorlar.

Assam'da ekonomik durumun son derece ağır olması ve hayatın her alanında bölgedeki yaşam düzeyinin genel Hindistan

ortalamasının altında olması büyük sorunlar yaratıyor. Hindistan hükümetinin bu bölgedeki koşulların iyileştirilmesine yönelik çalışmalarına karşılık, fanatik, bölücü gruplar bu iç güçlüklerden yararlanarak başka amaçlar peşindedir.

Hindistan basınında Kuzeydoğu eyaletlerindeki gelişmelerle ilgili olarak ABD ve Maoist Pekin yönetiminin kışkırtıcılığına yer veriliyor. Washington ve Pekin'in bir hayli zamandır Hindistan'ın Kuzeydoğusunda bölücü bir savaşın patlak vermesi planları yapıldığına ve yeni bir «devlet» kurmak çabasında olduğuna işaret ediliyor. Bu kurulacak «devlet»in ABD ve Çin yanısı, anti-Sovyet ve anti-Hindistan'da söylenmektedir. Bu çabalar sonucunda, ülkenin Manipur, Nagaland, Mizoram'daki bölgelerinde yaşayan halk Çin'den doğrudan yardım gören ve Tibet'e yerleştirilen bölücü çetelerin saldırılarına hedef olmaktadır. Ayrıca Pekin yönetimi Hindistan, Birme ve Bangladeş'teki bölücü çetelerden de yararlanarak, bu ülkelere komşu Çin eyaleti Yünyin'dan

Bengal körfezine uzanan bir koridor yaratmayı düşünüyor.

Hindistan hükümeti ve yerel idari makamların bu grupların liderlerine karşı açtığı mücadele, ülkenin bütünlüğü ve bağımsız dış politikası ilkelere temelinde yaptıkları görüşme teklifleri karşılıksız kaldı. Bölücü çeteler terörü arttırmak yolunu seçtiler.

Hindistan'ın Kuzeydoğu bölgesindeki gelişmeler Washington ve Pekin yönetimlerince Güney Asya'da ortak hareket konusundaki görüş birliğinin bir yanısı olarak değerlendiriliyor. Pekin yönetimi Hindistan'ın Kuzeydoğusuna askeri-politik sızma planları, Bengal körfezi ve Hint Okyanusu'na stratejik çıkış yolları elde etme peşinde koşarken, bölgede genel ortamı istikrarsızlaştırmaya çalışıyor. İstikrarsızlık, kargaşaya dönüşmek isteyen ABD de Pekin'in bu planlarından alabildiğine yararlanıyor.

ABD ve Çin'in Hindistan'a yönelik yeni tertiplerine son verilmelidir. ABD ve Çin Hindistan'ın işçilerine karışmaktan vazgeçmelidir.

SOSYALİST ÜLKELERDEN

Başarı şansa bırakılmadı

Sovyetler Birliği'nin ilk kez katıldığı 1952 Olimpiyat Oyunlarında altın madalya kazanan ilk Sovyet sporcusu bayan disk atıcısı Nina Ponomareva olmuştur. O günden bu yana Sovyet bayan sporcuları başarıdan başarıya koşuyorlar.

1980 Moskova Olimpiyatları'na öncesinde Sovyet bayan sporcuları hazırlıklarını tamamlıyorlar. Bu hazırlıklar gereği 1979 yılında yeni rekorlar amaçlanmadı. Sporcuların en iyi formlarına 1980'de ulaşmaları planlandı. Olimpiyat oyunları öncesinde atletizmin hemen her dalında yalnızca bir değil, çok sayıda Sovyet bayan sporcu şampiyonluk için yarışacak. Bunlardan Ludmila Kondratyeva 100 ve 200 metrede söz sahibi. 1979 yılı sonuçlarına göre Kondratyeva 100 metrede dünyanın en iyi 10 bayan atleti arasında beşinci, 200 metrede ise üçüncü sırada bulunuyor. Kondratyeva'nın akranı 21 yaşındaki Maria Kulçinova ise 400 metre koşusunun önde gelen isimlerinden. 400 metrede dünyanın en iyi bayan sporcuları arasında Kulçinova'dan başka 4 Sovyet bayan atleti bulunuyor. Buna göre bu dalda madalya almak şans olmasa gerek.

100 metre engelli koşularında Tatjana Anisimova ve Vera Kosimova başarılarını sürdürürken, 400 metre engelli dünya rekoru sahibi Marina Makeyeva ve eski dünya rekortmeni Tatjana Zelentsova önde gelen atletler. 800 ve 1500 metre koşularında ise Olga Vahruşeva, Svetlana Ulasova, Yekaterina Porvinkina, Nina Muştta, Giana Romanova, Valentina İlyinin, Tatjana Providolina ve Tatjana Kazankina ile birlikte diğer atletler başarıları gözüküyorlar.

Uzun atlama dünya rekortmeni Vilgelmina Bardauskene 7,09 metrelik rekorunu korurken aynı dalda Anita Stuken de iddialı. Moskova Olimpiyatlarında son defa yapılacak bayanlar pentation yarışmalarında ise 23 yaşındaki Yekaterina Smirnova altın madalyanın adaylarından Smirnova'nın aldığı en iyi sonuç 4834 puan ve bu Sovyet sporcusu Nadejda Tkachenko'ya ait dünya rekorundan yalnızca beş puan az.

Moskova Olimpiyatları öncesinde Sovyet bayan sporcuları yeni rekorlara hazır.

DEVİMLER İRADI DEĞİLDİR

● SKP'nin stratejisi ve acil hedefleri nelerdir?

SKP'nin stratejisi demokratik, anti-emperyalist devrim muhtevası ve iktidarı almak için silahlı mücadele seçimidir. Belirlenmiştir, ki bu devrimci ve demokratik

El Salvador halkının mücadelesinde Salvador Komünist Partisi

● «Ülkemizde demokratik, anti-emperyalist devrim, diğer bağımlı kapitalist uluslara kıyasla ne iyi, ne kötü bir gelişme gösteren, bağımlı bir kapitalist topluma tekabül etmektedir.»

● «İzlenilen politika El Salvador'da ve aynı zamanda Latin Amerika'da bağımsız kapitalizmin tarihi olarak mümkün olmadığına ilişkin SKP tezine uygundur. Burjuvazinin hiç bir kesimi, durumu, tabiatı ve sınıf özü nedeniyle, uzun erimde devrimin ve demokratik hedeflerinin kaderini belirleyecek, anti-emperyalist görevleri götüremez ve tutarlı olamaz.»

Salvador Komünist Partisi Genel Sekreteri Schafik Jorge Handal ile yapılan ve bir bölümünü geçen hafta yayınladığımız mülakatın devamını özetleyerek yayınlıyoruz.

güçlerin hareket birliği ile olacaktır.

Yani, biz doğrudan bir sosyalist devrimden söz etmiyoruz. Devrimler tarihi süreci hızlandırmayı amaçlayan bir gücün ifadesine bağlı olarak dayatılmazlar. Bizim devrimimiz olacaktır, çünkü o El Salvador'un nesnel gerçekliğini karşılamaktadır. Ülkemizde demokratik, anti-emperyalist devrim, diğer bağımlı kapitalist uluslara kıyasla ne iyi, ne kötü bir gelişme gösteren, bağımlı bir kapitalist topluma tekabül etmektedir.

SKP, Salvador devrimi için üç temel görev ve hedef koymuştur: İki, özgürlük ve insan haklarına saygıdır, çünkü geçen yarım asır süresince bir askeri diktatörlük iktidardır ve giderek daha baskıcı ve acımasızlaşmaktadır; ikincisi, kırsal kesimin sorunlarına kesin çözüm sağlamak üzere toprağı işleyen halkı o toprağı, ürününün sahibi yapacak, köklü bir tarım reformudur; üçüncüsü, halkın büyük çoğunluğu için ilk iki amaç kadar belirgin olmayan, gerçek ulusal bağımsızlıktır. Ancak, süreç

ilerledikçe ve emperyalizm bu süreci engellemeye çalıştıkça, bu hedef de halk için ağırlık kazanacaktır ve güçlü bir harekete dönüşecektir. Ulusal bağımsızlığın bir dizi ekonomik, siyasi, ideolojik ve kültürel uygulamaları vardır. Onu kazanmadan, El Salvador'un bağımsızlık tarafından damgalanan genel bunalıma demokratik çözümler getirmek imkânsızdır.

DEVİRİMİN ANA SORUNU

● Mevcut uluslararası durumda, SKP bu demokratik, anti-emperyalist görev ve hedeflere sosyalizm hedeflenmeden varılabileceğini düşünmekte midir?

Hayır, bu mümkün değildir. Bir kere, devrimin ana sorunu iktidar sorunudur. Zaferle birlikte, halkın büyük çoğunluğu —genel olarak işçi sınıfı, köylüler, orta tabakalar— eski baskı araçları yıkarlar ve devrimci iktidarı kurarlar.

Öyleyse, demokratik, anti-emperyalist görevler ve hedefler son tahlilde özünde sosyalist olan tek bir devrimin ilk aşamasıdır.

● Bu aşama ne kadar sürer ve değerine nasıl geçecekse-niz?

Buna önceden cevap verilemez. Bu devrimci zafer ortamının somut ulusal ve uluslararası koşullarına bağlıdır. Salvador devrimcileri için esas olan, iktidarı almak ve değişiklik sürecini, yani, halkın çıkarları, devrimin savunulması ve ilerletilmesi adımı, bu süreçte uyduracak güce sahip bir öncü ile başlatmaktır.

Bu aşama kısa olabilir, ya da uzayabilir, şiddetli ya da görel olarak barışçı olabilir.

Örneğin, Küba'da devrimin savunulması sosyalizme hızlı bir geçiş gerektirmiştir. Nikaragua'da görülmektedir. Bu tür şeyler iradi olamaz; daha ileride farklı koşullar mümkündür ya da düşümler olabilir.

SKP, Salvador devriminin demokratik, anti-emperyalist olduğu ve bunun yalnızca devrimci değil, aynı zamanda demokratik güçlerin de geniş bir cephesinin örgütlenmesini gerekli kıldığında ısrar etmektedir. Her güç, kendi programıyla kendi amaçlarına yönelmektedir. Bu yolda tarihi süreci etkilemeye çalışır ve bu mesrurdur. Biz kendi formülasyonumuzda sınırlıyız. SKP kimseyi kandırmaya ya da demokratik güçleri bir tür tuzağa götürmeye çalışmıyor. Gerçekte, bunu söylemek, demokratik güçleri yönlendiren ve demokratik ve sosyalist devrimler arasındaki ilişkinin tamamen bilincinde olan yetenekli, politik kadrolara hakettiler.

LATİN AMERİKA'DA BAĞIMSIZ KAPİTALİZM SÖZKONUSU OLAMAZ

● Salvador burjuvazisine karşı SKP'nin tavrı nedir?

SKP Salvador devriminin itici güçlerinden sözettiliği zaman, burjuvazinin hiç bir kesimini dahil etmemektedir. Ancak bazı bireyler ya da grupların hatta bazı kesimlerin belirli bir anda süreçlerine bir tavır alabileceğini düşünüyor.

Bu politika, El Salvador'da ve aynı zamanda Latin Amerika'da bağımsız kapitalizmin tarihi olarak mümkün olmadığına ilişkin SKP tezine uygundur. Burjuvazinin hiç bir kesimi, durumu, tabiatı ve sınıf özü nedeniyle, uzun erimde devrimin ve demokra-

tik hedeflerinin kaderini belirleyecek, anti-emperyalist görevleri götüremez ve tutarlı olamaz.

Bağımsızlık çerçevesinde Salvador yığınlarının çoğunluğu için gerçek demokrasi olamaz, ülke sorunlarına etkili çözüm bulunamaz. Bu problemlerin çözümünde hiçbir bağımlı kapitalist ülke model olamaz. Yani, emperyalizm tutarlılıkla karşı çıkacak hiç bir burjuvazi kesimi yoktur, çünkü artık bağımsız kapitalizm için hiç bir imkân yoktur.

Tek mümkün kapitalizm, şu ya da bu biçimde emperyalizme bağımlı kapitalizmdir. Bu durumla sömürgelerdeki ulusal burjuvazinin rolü arasında çok büyük fark vardır.

Bu durum, sömürgelerde ve Latin Amerika'da sınıf yapısının farklı gelişmesiyle bağlantılıdır. Ülkelerimizde kapitalizmin başarı kazanıp kazanamayacağı konu edilmeyor, çünkü halen mevcut olan bağımlı kapitalist toplumdur ve bunalımda olan bu tür bir toplumdur, prekapitalist kalıntıları değil.

El Salvador'da bunalımda olan bağımlı kapitalist toplumun tüm yapısıdır. Bu yapısal krizi çözmeden sorunlara demokratik nitelikli gerçek bir çözüm olmaz. Şu anda, devrimci durum olgunlaştığı ve bunalımın uç noktada keskinleştiği bir durumda, burjuvazi bölünüyor ve bir kısım ya da yönetim yolu bulmak üzere belirli bir noktada devrim lehine bir durum alabilecek bazı kesimler vardır.

NATO'ya

Baştarafı 1. sayfa da sinleştirilmesi oldu. Buna paralel olarak bölgede daha aktif bir barış aleyhteri politikası gütmeli, ABD çıkarlarını savunmada militan bir tutum takınması, Demirel iktidarından beklenenler arasında bulunuyor.

İşbirlikçi iktidar, istenilenleri kolayca yerine getiremeyeceğini, hiç değilse, her verdiğine karşılık, belli bir para yardımının yapılmasını «müttefiklerinden» talep etmiştir. Ama bunun olmaya-çağını da görmüştür. Hatta Federal Almanya'nın Demirel'e bile, «dostane» görünmeyen tutumu, NATO'nun Türkiye'den istediklerinin, hiç de «yenir yutulur» cinsinden olmadığını kanıtladı. İşbirlikçi iktidar, NATO'nun taleplerine boyun eğdiği sürece, eski statüsünde kalamaz, sıradan bağımlılık ilişkileriyle Batı'yı memnun edemez. Dolayısıyla Demirel iktidarı, NATO'ya boyun eğmekle açtıkça açığa vatana ihanet, atbaşı götürmek zorundadır.

Önümüzdeki günler, Türkiye'nin hayatı kararları üzerine pazarlıkların süreceği günler olacaktır. Açıktır ki, verdiklerine karşılık umduğunu alamayan Demirel iktidarı, daha fazlasını vererek bir şeyler koparmaya politikası güdecektir. Buna mecbur olduğunu, başka çarelerinin olmadığını, hükümet üyeleri a-çıka söylemektedirler.

İşte NATO, Ankara toplantısıyla, Türkiye'nin ne kadar

verebileceğini görmüş, ama Batı'nın ne verileceğini gündemine bile almamıştır. ABD emperyalizmi NATO aracılığıyla Türkiye'nin nabzını eline geçirmiş ve bu nabza göre vereceği serbeti ayarlaya caktır.

Ta ki, bu iktidar tepetaklak oluncaya kadar...

yığınsal

Baştarafı 4. sayfa da lerinin dağıtık bulunması ise faşist ve emperyalist güçlere cesaret vermektedir. Kendisine sosyalist diyenin, demokrat, devrimci, yurtsever güçlerin faşizme, sovenizme, sömürüye karşı gücünü yapmaları gereklidir.

Altıncı kuruluş toplantısında konuşan Genel Sekreter Yalçın Yusufoğlu, TSİP'in birlik politikaları üzerinde durdu. «Bilimsel Sosyalist Hareketin merkezileşmesi» kapsamında işçi sınıfının politik birliğini sağlamanın bir görev olduğunu dile getiren Yusufoğlu, «günümüz koşullarında birlik olmanın, aynı zamanda birleşmelere de hazır olmak anlamına geleceğini» belirttiği konuşmasını daha sonra şöyle sürdürdü: «Değişik kapsamlarda birlik sorununu net olarak ortaya konması, birlikten kimin ne anladığını açıkça belirtmesi gerekecektir. Çünkü birlik sorunu bugün ülkemizde, değişik kapsamlarda ve çok bileşenli bir konu olarak ele alınmak zorundadır. İşçi hareketinin birliği, anti-faşist güçlerin siyasal demokratik birliği, halk güçlerinin siyasal iktidarının gerçekleştirilerek olan cephe birliği, bilimsel sosyalist hareketin merkezileşmesi anlamındaki birliği, farklı kapsamı olan birliklerdir.»

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin bütün bu birlik sorunlarının bilimsel yönleriyle ve açıkça koyduğuna» tek- rarlaman Genel Sekreter Yalçın Yusufoğlu, bu alanda «bilimsel kavramları muğlaklaştı- rten» ve «bilimsel kategorile- ri belirsiz biçimde sunan» gör- rüşlerini yanıltıcı ve birlik sorununu çözmekten uzak olduğunu hatırlattı.

«Sosyalist hareketin merke- zleşmesinin» bir «parti so- runu» olduğunu, bunun, de-ğişik bilimsel sosyalist siya- sal birimlerin «daha geniş bir siyasal birimde bir araya gelmeleri» olmadığını vurgu- layan TSİP Genel Sekreteri Yalçın Yusufoğlu, sözlerini şöyle sürdürdü: «Sosyalist hareketin birli- ği, bilimsel ve ideolojik temeller üzerinde seçilebilir. İşçi sınıfının merkezli poli- tik birliğini kendisinde so- mütlayacak partinin temelle- rini açıkça belirlememiz ge- rekiyor. Bu parti, bilimsel sosyalizme ve proleter enternasyonalizme bağlı, işçi si- nifının ideolojik ve politik bağımsızlığını kendisinde so- mütlayan, örgütsel biçimleni- şti itibarıyla işçi sınıfının si- yasal iktidar mücadelesine cevap verecek biçimde yeni tip bir parti olacaktır. Bu parti, uluslararası bilimsel sosyalist işçi hareketinin bütün ilkelerini benimseyen ve hayat geçiren bir parti ola- caktır.»

Farklı kapsamlı ve sınıf muhtevalı olan bu birlik so- runlarının tümünde TSİP'in «doğru politik çözümleme- riyle belirleyici bir rol oyna- dığını» anlatan Yalçın Yu- sufoğlu, sözlerini şöyle bağ- la- dı:

«Partimiz, bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da, izlediği bilimsel ve birlikli politikalarını sürdürerek, ken- di bağımsız örgütsel gelişme- sini ve yaygınlaşmasını, yığ- ınsalleşip etkinleşmesini hız- landıracağız. Ama bu süreci her aşamada, her düzeyde birliğin hizmetine sunacağız.»

Toplantı, TSİP Genel Sek- reterinin konuşmasının ar- dından koro ve folklor gös- terileriyle sona erdi. DDKD Diyarbakır folklor ekibi, SGB Antep Halk Oyunları toplu- luğu ve Parti Korusu, izleyi- cilerin coşkun alkışları ara- sında gösterilerini sundular.

Barış Komitesi'nin

Baştarafı 1. sayfa da halkımız açısından dile getirdiği tehlikeleri bütün bo- yutlarıyla sergilediler.

Türkiye Barış Komitesi Başkanı Mahmut Diker- dem'in yönettiği panel'e Türkiye Sosyalist İşçi Partisi MYK üyesi Hüseyin Hasağçebi, TİP Başkanlık Kurulu üyesi Gündüz Mutluay, Uğur Kökten ve gazeteci-ya- zar Hüseyin Baş konuşmacı olarak katıldılar.

Dikerdem'in, barış politikasının nesnel ve tarihsel temellerini açıklayan ve bu bağlam içinde günümü- zdeki barış politikasına açıklik getiren konuşmasından sonra Uğur Kökten, SİA ile emperyalistlerin Türkiye'den kopardıkları ödünleri açıkladı. Daha sonra konu- şan TSİP MYK üyesi Hasağçebi, zam- nımızdaki barış sorununun, dünyadaki iki sistem arasındaki insiya- tif savaşı çerçevesinde aldığı biçim üzerinde durdu. Bu savaşın, «emperyalizmin saldırganlığına karşılık, sosyalist sistemin ve ilerici halk hareketlerinin diren- cini ve haklı taleplerini içerdığını» belirten Hüseyin Hasağçebi, SİA'nın bu kapsamda ABD emperyalizmi- nin global hesaplarına hizmet ettiği vurguladı.

Gündüz Mutluay'ın, Türkiye'nin bağımlılık ilişki- lerini geçmişle ve belgelerle açıklayan ve savaş siyasatının tekellerle olan nesnel ve mantıklı bağlan- tısını belirten konuşmasından sonra konuşan yazar Hüseyin Baş, Ortadoğu'ya dönmek politikalarını emper- yalist kamptaki kaynaklarını, belgeleyerek açıkladı.

Komite başkanı Dikerdem, sorunu kitlelere yaygın- laştırmanın hayati önemine bir kere daha dikkat çekti.

NATO Konseyi

Baştarafı 1. sayfa da nin içinde bulunduğu ekonomik bunalımı şantaj ara- cı olarak kullandığını, bu saldırgan emeller karşın- da boyun eğen Demirel'in ulusal onuru yine ayaklar altına aldığı söylemiş ve anti-emperyalist güçlerin bu oyunlara mutlaka bozacağını belirtmiştir.

Kaçmaz'ın demeci şöyledir: «NATO Bakanlar Konseyi Toplantısının, bugünler- de Ankara'da toplanması bir tesadüf değildir. Soğuk savaşın başlıca kışkırtıcısı ABD emperyalizminin gü- dümündeki NATO paktı ve ona dahil ülkeler derin ekonomik bunalım içindeki Türkiye'yi kendi saldırgan emellerine alet etmek için her çareyi denemektedir- ler. İran'da acı bir yenilgi alan emperyalistler, Afga- nistan'da bahane ederek Türkiye'deki konumlarını da- ha pekiştirmeyi hesaplamaktadırlar.

Dünya sosyalist sistemini kuşatmak amacıyla ku- rulan NATO, başlangıçtan bugüne kadarki tutumuyla saldırgan niteliğini devamlı göstermiştir. Zaten Pen- tagon'lu generaller, NATO Genel Sekreteri ve emper- yalist metropollerin egemen sözcükleri bu niyetlerini açık etmekten hiç bir zaman kaçınmamışlardır. Bu ara- da Türkiye'ye de NATO içinde en ağır yükü yük- lemekten geri durmamışlardır. Şimdi ise Türkiye'nin ekonomik iflasını şantaj aracı yapmaktadırlar. Açık- açık, «Türkiye'nin bizler için değeri arttı» demek- tedirler. Yani, üç-beş kuruş kredi açmak için, Türkiye- nin kendi saldırgan emellerini yerine getirmesini ist- mektedirler.

Şimdi NATO Konseyi vesilesiyle Türkiye'ye yeni yeni bağımlılık önerileri getirilecek, Türkiye'nin soğuk savaşın önsaflarına çekilmesi, emperyalist saldırgan- lığın tam bir ileri karakolu haline getirilmesi oyunları sahnelenecek, onun için pazarlıklar ileri sürülecek- tir. Ve Demirel ulusal onurumuzu yine ayaklar altına almaktan çekinmeyecektir.

Türkiye emperyalizme dövişerek bağımsızlığını kazanmış bir ülkedir. Ülkemizdeki tüm anti-emper- yalist güçler emperyalizmin bu son saldırısına karşı di- renmeyi başaracak güçtedirler.»

BİRLİĞİ İSTEMEK

Baştarafı 2. sayfa da şist mücadelesinde yerini alır, sadece yerini almakla kal- maz, ortak mücadele safı- rının oluşturulması çaba- larına büyük katkılarda bul- nabilir. Hatta DİSK, bağır- da bilimsel sosyalist işçi ön- derlerini barındıran bir ku- ruluş olarak ve sadece bu konumu nedeniyle sosyalist hareketin birleşmesi süreci- ni hızlandıran bir rol de oy- nayabilir.

Ama DİSK'ın fonksiyon larının yanısıra, olmadık bir misyonla donatmak, onu yeni bir «sosyalist» örgüt- lenmenin kaynağı ve daya- nağı olarak görmek, son derece yanlış ve «ayrılıkçı» bir tutumdur.

laşması, parti kanalıdan yığınlaşması şiarını attı. İşte bunun kanıtı burada. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi önümüzdeki dönemde gerçekçi, doğru, ya- ratıcı politikalarını uygulamaya devam edecektir. Bunda başarı kazanacağımızdan hiç şüphem yok. Çünkü Türkiye Sosyalist İşçi Partilleri öncelikle doğru bir politikadan yarınlardır ve arkaşından bu doğru politikayı, ılgıneyle kuyru kazarcasına da ol- sa hayata uygulamaktan hayata geçirmekten ya- nadırlar. Ve bunu sabırla, fedakarlıkla her çeşit a-çıya, burjuvazinin baskılarına göğüs gererek ya- pabilirler, yapacak kapasitededirler, bunu göster- mislerdir. Önümüzdeki dönemde ise partimiz daha- çığlaşacaktır, daha gelişecektir. Onun gelişmesi so- cyalist hareketin birliği meselesini daha kolay- laştıracaktır, demokrasi güçlerinin o geniş anti- faşist cephesinin kurulmasını, gelişmesini daha kolaylaştıracaktır. Bundan hiç kuşum yoktur.

Önümüzdeki dönemde faşizmin saldırganlığı- na karşı Türkiye Sosyalist İşçi Partisi olarak var- gıcımızla mücadele edeceğiz. Ve bu mücadeleyi en geniş yığınlara mal edeceğiz. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi bir işbirlikçi çerçevesi içinde bir cephe çerçevesi içinde işçi sınıfına, emekçi hal- kımıza yol gösterme, onun öncülüğünü sürdü- rme devam edecektir. Burada Türkiye Sosyalist İşçi Partilleri'nin, onların fedakâr, azimli, sabırlı çalı- şmalarının tayin edici bir önemi olacaktır. Buna güveniyorum!

Türkiye Sosyalist İşçi Partilleri buradan hepi- nize bir kez daha sesleniyorum. Partimizin Türkiye politikasındaki tarihsel misyonunu iyi kavradı- nız, bunu daha ileriye götürmek için var gücünüzü sarfedin. Bundan böyle nerede olursak olalım fa- şizme karşı, emperyalizme karşı, sovenizme karşı ve o herkesin barış için- de yaşadığı, işçi sınıfının elleriyle kurulacak sosyalizm için mücadeleyi daha- gücündürelim, daha örgütleyelim, daha sıklaştı- ralım, daha kalabalıklaştıralım.

Zafere mutlaka ulaşacağız!

Şanlısun Türkiye Sosyalist İşçi Partisine! Yaşasın sosyalizm!

DİSK Sosyalist hareketin

Baştarafı 1. sayfa da lış oturumuna ayrıca çok sa- yıda yerli ve yabancı konuk- ta katıldı. DSF'nin yanısıra Genel Kurul'da Sovyetler Bir- liği, Bulgaristan, Fransa, Bel- gika, Polonya Kıbrıs ve Ku- veyt'ten çeşitli sendikaların temsilcileri hazır bulundu- lar.

Genel Kurulu Bir konuşma ile açan DİSK Genel Başka- nı Abdullah Baştürk, gün- demdeki en önemli sorunun sendikal birliğin sağlanması olduğunu belirtmiş, «Gün ö- r- gütlenme ve örgütlü siyasi mücadele verme gücüdür. Böylece bir dönemde en geniş eylem birliği zorunludur» de- miştir. Baştürk, «Bugün gün- demizimizin birinci maddesi daha üst düzeyde devrimci sendikal birliğin dalgalanma- sıdır. Temel hedefimiz, faşiz- me karşı ortak mücadeledir. Demirel iktidarı, faşist plan- ları uygun davranmakta, fa- şistleri kollamakta ve koru- maktadır. Ama tekrar ediy- rum, faşistler döktükleri kan- da mutlaka boğulacaklardır» demistir.

DİSK Genel Kurul'unda bir konuşma yapan Türkiye So- yalist İşçi Partisi Genel Baş- kanı Ahmet Kaçmaz ise, in- içinde bulunduğumuz dönemde DİSK'e büyük sorumluluk ve önemli görevler düştüğünü, sosyalist düzeni kendisine a- maç edinen DİSK'in önemli görevlerinden birinin geliş- mekte olan sosyalist hareke- tin, birliği sürecini hızlandı- rarak olduğunu, DİSK'in bir- leştirici somut girişimlerinin bilimsel sosyalizmi benimse- yenlerin bir çatı altında to- planmalarını kolaylaştıracağı- nı söylemiş, DİSK'in böyle- ce onurlu geçmişine layık o- lacaklarını ifade etmiştir.

Kaçmaz'ın konuşma ilişkin sözleri özetle şöyledir:

«Türkiye'nin ağır bir buna- lımdan geçtiği dönemde ya- pılan DİSK kongresi, antifa- şist mücadele için, emekçi halkın mücadelesinin gelece- ği açısından büyük önem ta- şıyor. Bugün Türkiye'de em- peryalizmin işbirlikçileri bir avuç sömürücü ve baskıcı dı- şında herkes demokratik hak ve özgürlüklerin savunulması, faşist zorbalığa direnilmesi ve faşizme geçit verilmemesi için güçlerin birleştirilmesini, sağlam ve örgütlü bir müca- dele cephesi oluşturulmasını savunuyor. DİSK'in böylece bir cephede büyük önem ol- duğunda herkes birleşiyor.

DİSK 13 yılı aşkın müca- delesi boyunca, işçi sınıfının çıkarlarını kararlılıkla sa- vummuş, tüm emekçi halkın saygınlığını ve sempatisini kazanmış bir örgüttür. Bugün çalışan yığınların başlıca po- litik talepleri ise 1) Antifa- şist savafların beraberliği 2) Bu cepheye öncülük edecek sosyalistlerin birliğidir. Mil- yonların bu taleplerinin de- vamlı tercümanı olan DİSK artık daha somut adımlar at- makla, bu taleplerin somut girişimlerinde üzerine düşen- leri yerine getirmekle yü- kümlüdür. DİSK toplumsal yerine ve etkinliğine bundan böyle de sahip olmak istiyor- sa bu kongresinde sosyalist hareketin birliği ile, antifa- şist cepheyle ilgili net ve so- mut kararlar almak, bu ka- rarları en kısa zamanda ha-yata geçirmekle yükümlüdür.

DİSK'in bu meselelerle il- gili olarak harekete geçmesi, çözümler doğrultusunda ha- tırı sayılır gelişmelere yol a- cacaktır. Bugün sosyalist ha- reket içinde yer alan partile- rin yöneticisi veya üyesi olan işçilerin tamamına yakını, aynı zamanda DİSK'e bağlı sendikaların yöneticileri ya- da üyeleri, DİSK'in üyeleri- dir. DİSK ekonomik mücade- le platformunda farklı siyasi görüşleri paylaşılan işçilerin birliğini temsil etmektedir ve bu önemli bir avantajdır. Şayet DİSK sosyalist hareke- tin birliği doğrultusunda so- mut girişimlerde bulunduğu, zaten gündemde yer alan ve görüşülmekte olan bu konu- nun gelişmesi, bilimsel so- yalizmi benimseyenlerin tek bir çatı altında toplanması için sürdürülen çabaların yo- ğunlaştırılması için teşvik e- dici, ilişkilerin kolaylaştırılıp olumlu yönde geliştirilmesi için toparlayıcı tutumlar ve üsluplar benimsediği, bu sü- rekte fiilen yer aldığı takdir- de olumsuzlukların çok daha kolay aşılabileceği kuşkusuzdur.

İşte sosyalistleri böylece ö- nemli görevlerin beklediği bir ortamda toplanan DİSK kon- gresine bu konuda can alıcı görevler düşmektedir. Kongre emekçi halkın birlik taleple- riini somut muhtevasiyla be- lirlemeli, tüm çalışmalarıyla ve ileride dönmek şekillenme- siyle sosyalist hareketin bir- liğinin gereklerini yerine ge- tirmeli, sosyalist birlik tale- bi bu kongreye ve DİSK'in sonraki çalışmalarına a-sın- dan z'sine kadar damgasını vurmaktadır.

DİSK sosyalist hareketin birliğine ne kadar katkıda bulunursa antifaşist savafların beraberliği o ölçüde gerçek- leşecek, faşizme karşı demok- ratik birlik cephesinin oluş- turulması o ölçüde kolayla- şacaktır. Ancak DİSK bu ko- nuda da elini çabuk tutmak- la yükümlüdür. Çünkü DİSK bugün faşizmin başlıca boy- hedeflerinden birisidir ve fa- şist tehlike kapıda beklemek- tedir.

DİSK'in bu kongresi faşiz- me karşı demokratik birliğin önemini vurgulamakla yetin- memeli, DİSK yönetimine so- mut hedefler, cepheleşme kapsamları ve yöntemleri göstermelidir.

Biz Türkiye Sosyalist İşçi Partisi olarak, Türkiye işçi sınıfının, onmilyonlarca ça- lışan insanın özemleri doğ- rultusunda, DİSK'in daha yo- ğun ve daha somut olarak ça- lışmalarına hız verieceğine i- nanıyoruz. DİSK'in onurlu geçmişine layık olduğunu bu kongresiyle ve önümüzdeki dönem çalışmalarıyla mutla- ka kanıtlayacaktır.»

Özal

Baştarafı 1. sayfa da

sürmekte olan toplu sözleşme görüşmelerinin ve grevlerin daha da çetinleşeceğini gös- termektedir. Toplu sözleşme görüşmeleri ve grevler sonu- da çeşitli işkollarında ileri haklar getiren sözleşmeler imzalanmıştır. Bu çözümler tekelci sermayeyi endişelen- dirmektedir. Çünkü bu «gi- diş», IMF'ye, Dünya Banka- sı'na göbeğinden bağlı ekono- miyi emperyalizme daha da bağımlı kılmak ve bundan nasibini almak peşindeki te- kelci sermayenin ekonomik önlemlerine aykırı düşmekte- dir.

Tekelci sermayenin ekono- mik açmasını bir nezbe ol- sun çare bulmak, soluk aldır- mak üzere girişilen akıl al- maz «istikrar tedbirleri» e- mekçi halkın yükselen muha- lefeti ile karşılaşmaktadır. Eşel-mobil tasarısı, toplu söz- leşmelerin askıya alınması vb. yolunda hazırlanan yasa tasarıları daha güdeme ge- lmeden hiç olmazsa şimdilik geri çekilmiştir. Bunlar uy- gun zamanda tekrar açığa sürülmek üzere tutulmakta- dır. Ama emekçilere karşı saldırılar hızından bir şey kaybetmemiştir.

Turgut Özal'ın mektubu, işçilerin toplu sözleşme hak- kına dahası insanca yaşama hakkına yöneltilen bir saldırı- dır.

Gerçek Durum

lenmesi» anlamında kullanıyor. Savunma ve Eko- nomik İşbirliği Anlaşması ile doruk noktasına ula- şan askeri dayatmalar, böyle olduğunu göstermek- tedir.

Kaldı ki, Batı, Türkiye'yi ne kadar ve ne kap- samda desteklemek niyetinde olduğunu da, çok sade bir lisanla ve bir kere daha açıklamıştır. An- kara toplantısı «Türkiye'ye yapılacak yardımların sürdürülmesini» kararlaştırmak suretiyle, daha fazla bir yardım yapılmayacağını altını çizmiş- tir. Dahası, Demirel'in büyük umutlar beslediği Fe- deral Almanya bile, Türkiye'ye yardım edilmesin- den yana olmadığını ortaya koymuş, hatta beklen- medik bir kararla ve işbirlikçi iktidarı «şoke» ede- ceğini bile bile, Türkiye'den Almanya'ya işçi akı- nını kolaylaştırıcı ikili vize anlaşmasını tek yanlı olarak iptal ettiğini hükümete, NATO toplantısı sı- rasında tebliğ etmiştir.

İngiltere'de yayınlanan The Guardian gazete- si, bir yorumunda, Türkiye'nin NATO'ya ve dola- yısıyla Batı'ya dönük umutlarının oldukça hayalci olduğunu vurgulamış, «Batı'nın Türkiye'yi destek- lemesinin Türk demokrasisini desteklemek an'a-mı- na gelmeyeceğini» belirtmiştir. Resmî devlet ajân- sının duyurduğu bu yorum, Demirel hükümeti için oldukça «uyarıcı» olmalıdır. Çünkü Demirel, «24 Ocak Kararlarını» demokratik rejimi yaşatmak için aldıklarını sık sık açıklamayı ve bu kararların ba- şarıya ulaşm'ı şansının da, Batı'dan gelecek yardımlara bağlı olduğunu belirtmeyi alışkanlık hali- ne getirmişti. Bu iki yorum yanyana geldiğinde, Batı'ya beslenen umutların gerçekçi olmadığı ken- diliginden anlaşılıyor.

Kuşkusuz, Demirel'in kendisi de, umutlarının, hiç değilse şimdilik suya düştüğünün farkındadır. Ama o, tıkanan yolunu, Batı'ya daha fazla anga- je olarak, Batı'nın ve özellikle Pentagon'un, Orta- doğu'daki hesaplarına daha çok alet olarak aç- ılabileceği umuduna kapılmıştır. Soğuk savaş me- dadahlığında yapılacak ölçüde dozu kaçırması. bun- dandır. Bu yaklaşım, Batı'nın askeri dayatmalarını yoğunlaştırmasına ve istediği ödünleri fazla- sıyla koparmasına yol açmaktadır. Bu a'el'smeler, Türkiye'yi, dünyada ve özellikle Ortadoğu'da, çok riskli bir konuma sürüklemiş ve sürüklemeye de- vamlı edecektir. Batı ile ilişkilerde Türkiye'nin ulu- sal çıkarları, ölçü veya engel olma niteliklerini bu iktidar döneminde büsbütün yitirmiştir.

İşbirlikçi Demirel iktidarının bu yönelimleri, bir yandan ülkemiz halkı üzerindeki gerici baskıların ve zorba tahakkümün koyulaşmasına, öte yandan bölgemizdeki ilerici, demokratik ve devrimci halk hareketlerinin tedirginliğine ve topeykün olarak da, bölge ve dünya barışı açısından çok daha olumsuz gerilimlerin büyümesine neden olacaktır. Demokrasi ve barış hareketlerinin bu gelişmelere seyirci kalması, alanı gerici AP iktidarına ve iş- birlikçilere bırakması düşünülemez.

Bu nedenle olaylar, belirsizliğe doğru geli- şmiyorlar. Bölgede güçler dengesi hızla barıştan yana kaymaktadır. Ülkemizde de demokrasi ve ba- rış güçleri, derlenip toplanma süreci içindedir- ler. Birbirleriyle bağlantılı olan bu olumlu gelişme- lerin nereye varacağını kestirmek, zor değildir. Bölgemizde galebe çalacak olan, halkların öle- nemez eğilimi ve özlemi olacaktır. Demirel ikti- darı da, işbirlikçi, barış aleyhtarı ve komşu ülke halkları arasındaki dostlukları sabote etmeye dön- ük politikalarla birlikte layık olduğu yere gide- cektir.

Ecevit kimi kime

Baştarafı 1. sayfa da

çıkıyor ve aynen şöyle diyor: «Özgürlükçü demok- rasıyı aşama olarak kullanıp bir noktadan sonra onu dışına çıkarmayı amaçlayan herhangi bir harekete ka- tılmak demokratik işçi haklarının kuyusunu kazmak anlamına gelir.»

Bu mesajı Türkçeleştirirsek Ecevit, DİSK delega- syonuna şöyle demektedir: «Ey işçiler, sınırlarını bur- juvazinin çizdiği ve bu sınırlar içinde kalmanızı kay- dıyla sizlere bazı haklar tanıdığ- ı bugünkü düzenin dışına çıkmayın. Bu düzeni değiştirmeye kalkmayın. Aksi takdirde, bugün sahip olduğunuz hakları dahi yitirirsiniz.» Yani Ecevit, işçilerin ve emekçilerin sö- mürüsüne dayanan bugünkü düzenin savunuculuğunu yapmaya kararlı olduğunu ve bu yönde işçilerin de kendisini desteklemelerinin gerektiğini söylemektedir.

Bütün bunlar, Ecevit'in ve onun temsil ettiği sağ sosyal demokratların hâlâ akıllanmadıklarını, 1979 se- çimlerinde işçi sınıfından yedikleri silleyi anlamazlık- tan gelmeye devam ettiklerini göstermektedir.

Göstermektedir, çünkü Kongrenin 3. gününde de olsa bu geri ve çarpık politikayı dile getirmek üzere Ecevit'in genel sekreteri Üstündağ, kongreye katılmak ve bu gerici görüşlerini dile getirmek gereksinimi duy- muştur. Daha doğrusu, Ecevit tarafından görevlen- dirilmiştir. Peşine sağ sosyal demokrat parlamenterleri de takarak kongreye gelen Üstündağ, DİSK delega- lerinin hoşgörülerinden de yararlanarak, «Faşizme ve komünizme de karşı» olduğunu döne döne söylemiş- tir. Bunları söylerken de çok cılız biçimde birkaç kişi tarafından alkışlanmasına karşın yüzüstülüğünü sürdü- müştür.

TEKGES-İŞ üyesi işçiler patronlara ve sarı sendikaya karşı mücadelede kararlı

TEKGES-İŞ Genel Başkanı Selâhattin Sayın: «İşçiler üzerindeki faşist baskı ve kıyım uygulamalarının hesabının sorulacağını» açıkladı.

- TEKGES-İŞ GYK üyesi M. Ali TAN ve Diyarbakır Şube Sekreteri Hamit POLAT: «İşveren ve sarı sendikaların işçi haklarına ortaklaşa saldırıklarını, ancak işçilerin kararlı bir mücadeleyle baskıları boşa çıkartarak haklarını söke söke alacaklarını» belirttiler.
- Açıklamalarda, «İşverenin yasaları ve yargıtay kararlarını çiğnediği» ifade edildi.

Enerji İskolundaki işçiler üzerinde 3. MC'nin işbaşına gelmesiyle huzursuz baskılar had safhaya varmış bulunuyor. İşçiler, yasa-dışı uygulamalarla sürülüyor, kıyılıyor. İşyerlerinin faşistlerce işgal edilmesine ortam hazırlanıyor.

İşverenin, gerici - faşist uygulamalarına sarı TES-İŞ Sendikasının da ortak olduğu gözleniyor. DİSK üyesi TEKGES-İŞ'in zayıflamasını, işçilerin ileri sendikallere mücadelesini ve kazanımlarını tahrip etmeyi amaçlayan patron - sarı sendika ikilisi, Yargıtay kararlarını dahi çiğneyebiliyor.

Konya'ya ilişkin bir açıklamaya yapan DİSK'e bağlı TEK

GES-İŞ Sendikası Genel Başkanı Selâhattin Sayın: «Devlet Su İşleri Sivas Bölge Müdürlüğü'nde kanunsuzluk kol gezmekte, işyeri faşistlerce işgal ettirilmekte, AP yanlılarına bile yaşam hakkı tanınmamaktadır» demiştir. Sayın'ın açıklaması şöyledir:

«Devlet Su İşleri (DSİ) Sivas 19. Bölge Müdürlüğü ve Bölge'ye bağlı Suşehri Başmühendisi, faşistlerin bir saldırı üstüne çevrilme isteniyor. Ve Bölge Müdürlüğü olarak atanan daha önce müteahhitlik yapan Mehmet Emin Uslu, tam bir derebeyi tavır sürdüyor.

İşyerini faşistlerce işgal ettirmek için, çok sayıda işçinin Elâzığ, Erzurum ve Yoz-

gat gibi faşist işgal altındaki illere tayinleri Müdürlük emriyle çıkartıyor. Tayinleri polis zoruyla tebliğ ettiriyor. Sürülen işçilerin yerine Sivas Eğitim Enstitüsünden faşistler alınıyor.

DSİ misafirhanesi ise Enstitü öğrencisi faşistlerin karargahı haline getirilmiş bulunuyor. Buraya yerleşen faşistler, sürülen işçileri tehdit ediyor. İşyerindeki diğer işçiler de işe alınan ve misafirhaneyi işgal eden faşistlerin sürekli baskısı altındadır. AP'ye oy veren vatandaşlar dahi aynı baskı ve tehdit altında can güvenliğinden yoksun bulunuyor.

Bölge Müdürü, yasaları ve Yargıtay kararlarını çiğneyor. Dayanışma aidatı ödeyen işçilerin sözleşmeden doğan haklarını vermiyor. Sendikamızın yazılarına cevap vermiyor.

Tüm bu uygulama ve baskılar nedeniyle işyeri barut fıçısı haline getirilmiştir. Üyelerimizin soğukkanlı ve kararlı tavrı nedeniyle bugüne kadar büyük olaylar çıkmaması önlenmiştir. Ancak faşist baskı ve tehditler gündüne günde artmaktadır. Önlem alınması zorunlu hale gelmiştir.

Önlem alınmaması ve olay çıkması durumunda bunun sorumluluğu DSİ Genel Müdürlüğüne, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı ve Başbakanına ait olacaktır. Üretimin durması pahasına işyerlerini faşistlere işgal ettirenler sorumluluktan kurtulamazlar. Bunun hesabı mutlaka sorulur.»

Öte yandan, DİSK / TEKGES-İŞ Sendikası GYK Üyesi Mehmet Ali TAN ve Diyarbakır Şube Sekreteri Hamit POLAT, basına yaptıkları yazılı açıklamada, «Sendika üyelerine, yasalara rağmen işverence ekonomik baskı uy-

gulandığını, uygulamada işveren - sarı TES-İŞ Sendikası ikilisinin tam uyum içinde birlikte davrandıklarını, ancak bu keyfi uygulamaların mutlaka aşılabileceğini ve ekonomik ambargoların sınıf mücadelesini asla engelleyemeyeceğini» belirtmişlerdir. Açıklama şöyledir:

«İçinde bulunduğumuz günlerde, Türkiye egemen sınıfının içinde bulunduğu ekonomik açmazlar sürekli derinleşmekte ve içine düşülen açmazların yükü tamamen işçi sınıfımız ve emekçi halkımızın sırtına yüklenmek istenmektedir.

Bu amaçla, paranın elimi sürekli düşürülmekte, temel tüketim maddeleri başta olmak üzere, herşeye jet hızıyla zamlar yapılmaktadır.

Elbette hayatın böylesine pahalılaştırılması emekçiler için bir zaman kabul edilemeyecektir. İşte onlara bunu zorla kabul ettirmek için iktidara siyasî baskılar uygulanmaktadır.

İşçi sınıfımızın grevlerdeki sınıf kardeşleriyle dayanışmalarını engellemek ve grevlerin etkisini kırabilmek için dayanışma pankartlarının asılması bile yasaklanmakta, grevlerce saldırılar düzenlenmektedir.

Yapılan toplu iş sözleşmeleri, işverenlerce keyfi ve yasa tanımaz bir şekilde ileri ci sendika üyelerine teşmil edilmemekte ve bu sendika üyeleri adeta açıkla eterbilecek şekilde istenmektedir.

Türkiye Elektrik Kurumu (TEK), Keban Grup Müdürlüğü de, Enerji İskolunun sarı sendikası TES-İŞ ile adeta bir vücudun iki organı gibi tam bir işbirliği içinde, DİSK'e bağlı sendikamız TEKGES-İŞ'in üyelerine ekonomik haklarını ödememektedirler.

Bilindiği gibi, bir süre önce sarı TES-İŞ işçilerin salımları anlamına gelen son derecede geri bir İskolu Toplu Sözleşmesi imzalamıştı. Aynı sıralarda Yargıtay Genel Kurulu'nun İçtihadı Birleştirme Kararı uygulama alanına sokulmuştu.

Yargıtay'ın bu kararı doğ-

rudunda üyelerimiz, işverence müracaat ederek, alınan haklardan dayanışma aidatı ödemek suretiyle yararlanmak istediklerini bildirmişti.

İşveren, Keban İşletme Grup Müdürlüğü, bu dayanışma aidatları dilekçelerini kabul edip, üyelerimizden yasalarda belirtildiği miktarda dayanışma aidatını TES-İŞ Sendikası adına kestiği halde, hakları ödememekte keyfi bir şekilde ve yasa tanımazca tavır almaktadır.

İşveren böyle yapmakla aslında üyelerimizin sınıf mücadelesini ekonomik ambargolarla boğmak ve sendikamızın etkinliğini kırmak istemektedir. Ancak bilinmelidir ki, işçi sınıfımızın büyük bir kısmı şu sıralarda tüm ekonomik ve siyasî baskılara, faşist saldırılara rağmen grevlerini başarıyla yürütmektedir. Hiç bir baskı, sınıfımızın sınıf mücadelesini kırmaya asla yetmeyecektir. Tüm keyfi ve anti-demokratik uygulamaları kararlı mücadelelerimizle mutlaka aşacağız ve haklarımızı söke söke alacağız.

İşçi sınıfımızın bir parçası olan enerji işçileri de sendikamızın bayrağı altında, bu onur mücadelesindeki yerlerinden ayrılmayacaklar ve karşılaştığımız zorlukları birer birer aşacağız.

Öte yandan, DSİ 10. Bölge Müdürlüğü işyerlerindeki sendikamız üyelerinin dayanışma aidatı dilekçeleri, Yargıtay Genel Kurulunun kararlarının üzerine çıkılarak ve bu kararların tanınmamasından yararlanarak kabul edilmektedir. Bilindiği gibi, Yargıtay kararında, dayanışma aidatlarının işverence kabul edilmek zorunda olduğu, bunun için ilgili sendikaların onayına gerek olmadığı açıkça belirtilmektedir.

DSİ'deki bu uygulama, sendikamız üyelerini istifaya zorlayarak, yeniden sarı sendikacılığın kucağına atmaya yöneliktir. Ancak DSİ işyerlerindeki sendikamız üyeleri mücadelesinde kararlıdır ve sarı sendikacılığa prim vermeyecektir.

TSİP İLÇE KONGRELERİ TAMAMLANDI

Geçen sayımızda haber verdiğimiz gibi, geride bıraktığımız haftalarda Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin ilçe kongreleri tamamlandı. Son kongre haberleri, gazetemiz baskıya girdiği sırada bize ulaştığı için geçen sayıda yer alamamıştı. Sosyalist hareketin, en ücra köşelerde kitleleri kucaklamasında önemli rolü olan ilçe kongrelerinden son haberleri de okurlarımıza iletme görevi sa-yıyoruz.

TSİP Bornova İlçe Kongresi büyük ilgi topladı

TSİP Bornova İlçesi 1. Olağan Kongresi, kalabalık bir emekçi kitlesinin katılımıyla gerçekleşti. Açılış konuşmasında Bornova sokmakta. İşçi ve emekçi, şöyle dedi: «Ekonomik bunalım zamlar, enflasyon işçileri daha çok açlığa ve yoksulluğa iterken, Demirel iktidarı IMF, OECD... gibi kuruluşlara göğüsinden bağladığı pekiştirecek SİA ve benzeri anlaşmalarla, yurt topraklarını emperyalistlerin ipoteki altına sokmaktadır. İşçi ve emekçilerin ekmek ve özgürlüklerine el atılırken, faşist milliyetçi hareket eliyle yeni tertipler gündeme getirilmektedir.

Tekelci burjuvazi, kapalı kapılar ardında tezgahladığı oyunlarla, anayasayı gerici yönde değiştirmeye faşist diktatörlüğü gerçekleştirmeye çalışmaktadır.

Faşizme engel olabilmek için başvurulacak tek yol, demokrasi güçlerinin birliğidir.

İkinci konuşmayı yapan TSİP GYK üyesi Cemil Fazlı ise konuşmasında şu noktalara değindi: «ABD Emperyalizmi bölgede değişen güç dengesini kendi lehine çevirmek, çöken CENOT'un yerine yeni ileri karakollar kurmak, bölgede yeni üsler elde etmek. Basra Körfezini yeni baştan silahlandırmak, Filistin halkının ulusal kurtuluş mücadelesine, kendi kaderini tayin etmesine engel olmak amaçlarını taşımaktadır. ABD Emperyalizmi silahlarını, ulusal kurtuluş mücadelesini ezen halklara çevirmiştir.

Ülkemiz demokrasi güçleri, genelde dağılıkları sürdürürken, burjuvazi, darbegazda olduğunu, yönetemez olduğunu kendi ağzıyla belirtmektedir. Türkiye kapitalizmi işlemez duruma geldi. Tekellerin döviz talepleri kolay karşılanacak gibi görünmüyor. Burjuvazi dış kaynaklardan umudunu kesince, iç kaynaklara yani işçilerin, emekçilerin alın terine el atmaktadır. Buna karşı grevler direnişler sürüyor. Esas olan toplumsal muhalefetin tüm güçlerini tek bir örgütlü muhalefet haline getirmek ve demokrasi mücadelesine en geniş kitleleri seferber etmektir.

SGB sözcüsü ise SGB kurulurken Komsomol bir örgütlenme olduğumuzu belirtmiştir. Bugün de aynı şeyleri söylüyoruz. Geçmişte Komsomol örgütlenmeye karşı çıkanlar, bugün «Komsomol örgütlenmeyiz» diyorlar» demiştir.

DKB sözcüsü, ise konuşmasında şu görüşlere yer verdi: «Hepinizi yüreği evlet acısı yanan analar adına, toplumumuzda hor görülen, iki kat ezilen, sömürülen kadınlarımız adına selamlarım.

Bugün ülkemizde yükselen sınıf mücadelesi, kadınlarımızın katılmasıyla daha da güç kazanıyor, yükseliyor. Artık kadınlarımız sınıf bilincine vararak, kurtuluşun nerede olduğunu görüyor, partimizin, TSİP'in safalarında yerini alıyor.

DKB sözcüsü konuşmasını şöyle sürdürmüştü:

«Bugün halkımız iş, ekmek, özgürlük, istiyor. Buna karşılık işbirliği para babaları iş yok, ekmek yok, özgürlük yok diyor. Baskılarını, yasaklamalarını, her-

gün biraz daha arttırarak sürdürüyor. Bunun son örneği, kadın hareketinin kararı sesi Kadın Dayanışması gazetesini daha basımevindeyken el koyup, dağıtımını engellemesidir.»

Toplantıya çok sayıda kuruluş, kutlama mesajları iletilirken, TSİP Bornova İlçe başkanı, Birlik Dayanışma temsilcisi, ilericiler genç-

ler temsilcisi, Türkiye Maden-İş Sendikası Temsilcisi, Halk evi, Halk Koop Temsilcileri konuk olarak katılmıştır, bunlardan, Birlik Dayanışma ve ilericiler gençler temsilcileri birer konuşma yapmışlardır.

Toplantıya ezanlar, folklor eki-bi ve koro gösterileriyle renk katılmıştır.

TSİP ANAMUR İLÇE KONGRESİ

İlçede ilk kez bir sosyalist parti kongresi yapılmasına rağmen, kalabalık bir kitle ilgiyle izledi. İlçe İl Yönetim Kurulu üyesi Şakir İrtak; yaptığı konuşmada: «Dünya Devrimci Sürecinin bile şenlerini ve Enternasyonalizmin yüceliğini vurgulayarak; ABD Emperyalizminin başını çektiği savaş kışkırtıcılığının ve militarizmin çıkılmazlarını» sergiledi.

Buna bağlı olarak, «ülkümüzde gemi ayağı alan faşist - gericiliğin emperyalist koroya nasıl katıldığını ve

nasıl alkış tuttuğunu» bir bir örnekleyen konuşmacı; Anti-faşist Birliğin önemini ve sosyalistlere düşen hayat görevleri anlattı.

Emekçi Köylü Birliği (EKÖB) adına konuk konuşmacı olarak söz alan Sezai Yigit; Emekçi Köylülüğün devrimci-demokratik mücadeledeki yerini ve önemini belirterek, emekçi köylülüğün örgütlenmesinin bir zorunluluk olduğunu belirtti.

Kongre, çevrede olumlu etki bıraktı.

TSİP ERDEMLİ İLÇE KONGRESİ

Emekçi halka açık olan toplantı, Erdemli-Çemişli'de yapıldı.

İlçe İl Yönetim Kurulu üyesi Şakir İrtak, yaptığı konuşmada: «Erdemlinin faşistlerce nasıl «kurtarılmış bölge» haline getirildiğini; her yıl Erdemli'de faşist MHP tarafından düzenlenerek gelecekleştirilmeye çalışılan «Türkmen şöleni»nin, faşist canileri ve cinayet sebekelerini açıkça yeni terörlere, yeni cinayetlere teşvik toplantısı haline getirildiğini» belirtti.

Sosyalistlerin, devrimcilerin, demokratların faşizme karşı anti-faşist birliği sağ-

lama mücadelesinin önemini ve gereklerini anlattı.

Toplantıda konuk konuşmacı olarak söz alan SGB Mersin Şube Başkanı İsmail Akpolat da; gençliğin Bağımsızlık-Demokrasi ve Sosyalizm mücadelesindeki görevlerini belirterek; gençliğin bu görevleri yerine getirebilmesi için aşması gereken engelleri açıkladı.

Toplantı; Yaşasın işçi-köylü ittifakı! Yaşasın narenciye işçileri-nin birliği!

Yaşasın Türkiye Sosyalist İşçi Partisi! Yaşasın SOSYALİZM! sloganlarıyla sona erdi.

Gerçek Konuşalım

REMZİ ÇİĞ

Özal'ın Direktifleri

Metallürji ve tekstil işçilerinin aylardır süren hak grevleri, patronların tüm karşı propagandalarına rağmen gücünden ve kararlılığından bir milim gerilemeksizin bugüne geldi. Dahası, işçi sınıfı, grev bayrağını, her gün yeni dersler ve bilinç kazanarak yükseltiyor, ülke çapında dalgalandırıyor. Tekstil ve metallürji işçilerine, cam işçileri ve öbür işkollarından işçiler de katılıyor.

Ha bugün, ha yarın grevler çözülecek diye bekleyen, işçilerin direncini kırma yönünde her oyunu deneyen patron sendikaları, grevlerin çözülmesi şöyle kalsın, grev saflarının büyümesi ve silaşıması karşısında şaşkına döndüler. Üstelik çözülmekte olan işçiler değil de patronlar olduğuna dair belirtiler hiç de az değildir.

Patronlar, ummadıkları direnç karşısında, şaşkınlığın da ötesinde, son günlerde eni konu korkuya kapıldılar. Bu korku, Turgut Özal'ın işveren kuruluşlarına gönderdiği direktiflerde de kendini gösteriyor.

TİSK'e katılanlar dahil, kimi patronların grevler karşısında dayanacak gücü yitirmekte oldukları ve sözleşmelerin imzalanmaması yönünde eğilim göstermeye başladıkları gözden kaçmıyor. Nitekim bunun birkaç örneği var. Çözülen işverenler oldu. Bunları tutamayan patron sendikasının, bundan sonraki çözümleri de tutamayacağı konusunda endişeleri var. Bu çözümlerin gecikmeden önünü almak gerek!

Bir zamanların patron sendikacısı, şimdi ki hükümette Demirel'in başkanlığını Turgut Özal, çözülmeyi önlemek için işverenlere direktif göndermek zorunda kalıyor. İşçiler için «çoğa varmaz, teslim olurlar» diyenler, sınıf-daşlarını tahakkümle grevlere karşı dayanmaya zorluyorlar. Tekelci sermayenin orta sermayeyi gerektiğinde tahakkümle denetlemesine, Özal'ın yazısı ilginç bir örnek teşkil ediyor.

Özal, direktiflerinde, tüm işverenlerin TİSK'e katılmalarını istiyor. Sözleşme süresinin 2 yılın altına düşürülmesi taleplerine taviz verilmemesini emrediyor. İşçilerin yönetime katılması konusunda hiçbir tavizde bulunulmamalı, diyor. Haftalık çalışma saatlerinin düşürülmesini, yıllık ücretli izin süresinin yükseltilemesini, işçilere yeni hiçbir sosyal hakkın verilmemesini, helesi «ücretlerin bün-yesinin aşırı ölçide bozulmamasını» aşırı bir duyurulıklıkla emrediyor.

Patronlar sıkışmaktadır. Tekelci sermaye sıkışıkta, yalnızca işçiler ve emekçiler üzerinde değil, kendi dışında kalan sermaye grupları üzerinde de her türlü tahakküme başvurmayla hazırlanıyor. Onları disiplinli olmaya çağırıyor, cebir ve şiddetle...

İşçi sınıfı, sürdürmekte olduğu grevlerdeki direnç ve gücünü, yeni katılımlarla büyütmektedir. Özal'ın sınıfdaşlarına verdiği direktifler, işçi sınıfına sökmeyecektir.

GİMA'nın Kocaeli Şubesinde işçi kıyımı sürüyor

- TSİP, TİP ve CHP temsilcileri ile BANKSEN, PETKİM-İŞ, SOSYAL-İŞ, T. MADEN-İŞ, BASIN-İŞ ve DİSK 5. Bölge temsilcilerinin, DKB'nin düzenlediği basın toplantısında kıyımlara karşı mücadele edileceği belirtildi.

GİMA'nın İzmit Satış Mağazasında işçi kıyımı sürüyor. İsten atılanların sayısı 11'i buldu. İçlerinde Müdür Muavini ve Banksen Sendika işyeri temsilcisinin de bulunduğu işçiler, 24 Haziran 1980 akşamı mağaza çıkışında işe riden çıkan işçi arkadaşlarıyla Basın Toplantısı düzenlediler. Basın toplantısına Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Kocaeli İl Örgütü, TİP ve CHP Kocaeli yetkilileri ve çok sayıda kitle örgütlerinin temsilcileri katıldı.

Basın toplantısında, atılan 11 işçi adına konuşan işyeri sendika temsilcisi İsmet Cüra, konuşmasında şu görüşlere yer verdi:

«MHP destekli AP azınlık iktidarı, bunalımın tüm yükünü başta işçi sınıfımız olmak

üzere, emekçi halk kitlelerinin tümü üzerine devirmektedir. Ancak bunun için asılması gereken önemli engeller vardır önlerinde. Ülkemiz demokrasi güçlerinin, işçi sınıfı ve emekçi halkın örgütlenmelerinin, sermaye için biricik engel olduğu ortadadır. Önemli olan da bu engeli ortadan kaldırmak, onu aşmaktır. Bunun için de onların dayandıkları asıl güç, yani tek tek çalışanları bulundukları işyerlerinden söktürmek, zayıflatmak, faşist kadrolarla doldurmak istiyorlar.

İşte mevcut MHP destekli AP azınlık iktidarı döneminde görülmeyen biçimde artan işçi-memur kıyımı bunun için dir. GİMA'nın İzmit Satış Şu-besinde mevcut sözleşme ve